

Humoreski

St. Niewiadomski

Pani Stanisławie Argasińskiej-Chojnowskiej

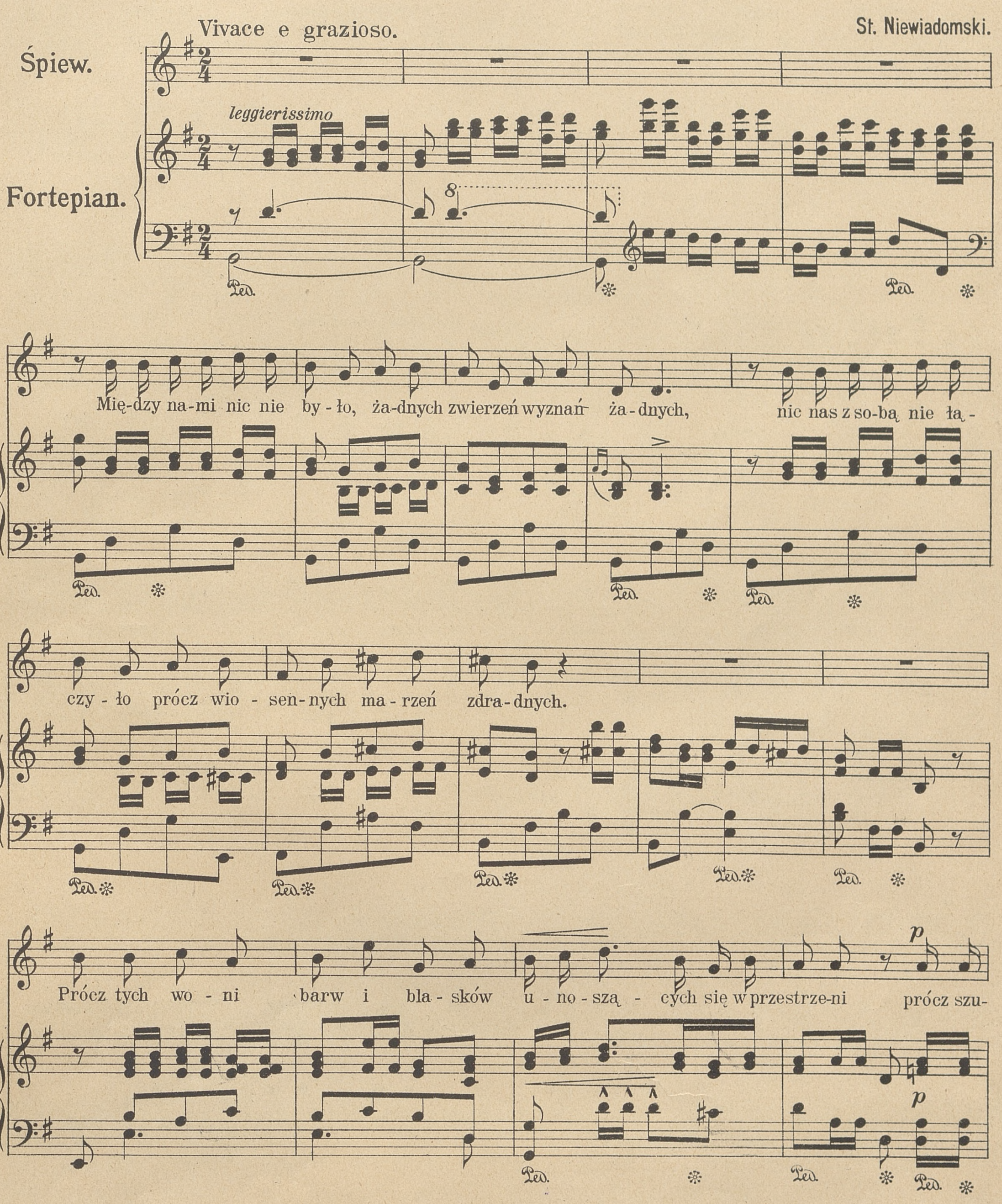
ST. NIEWIADOMSKI

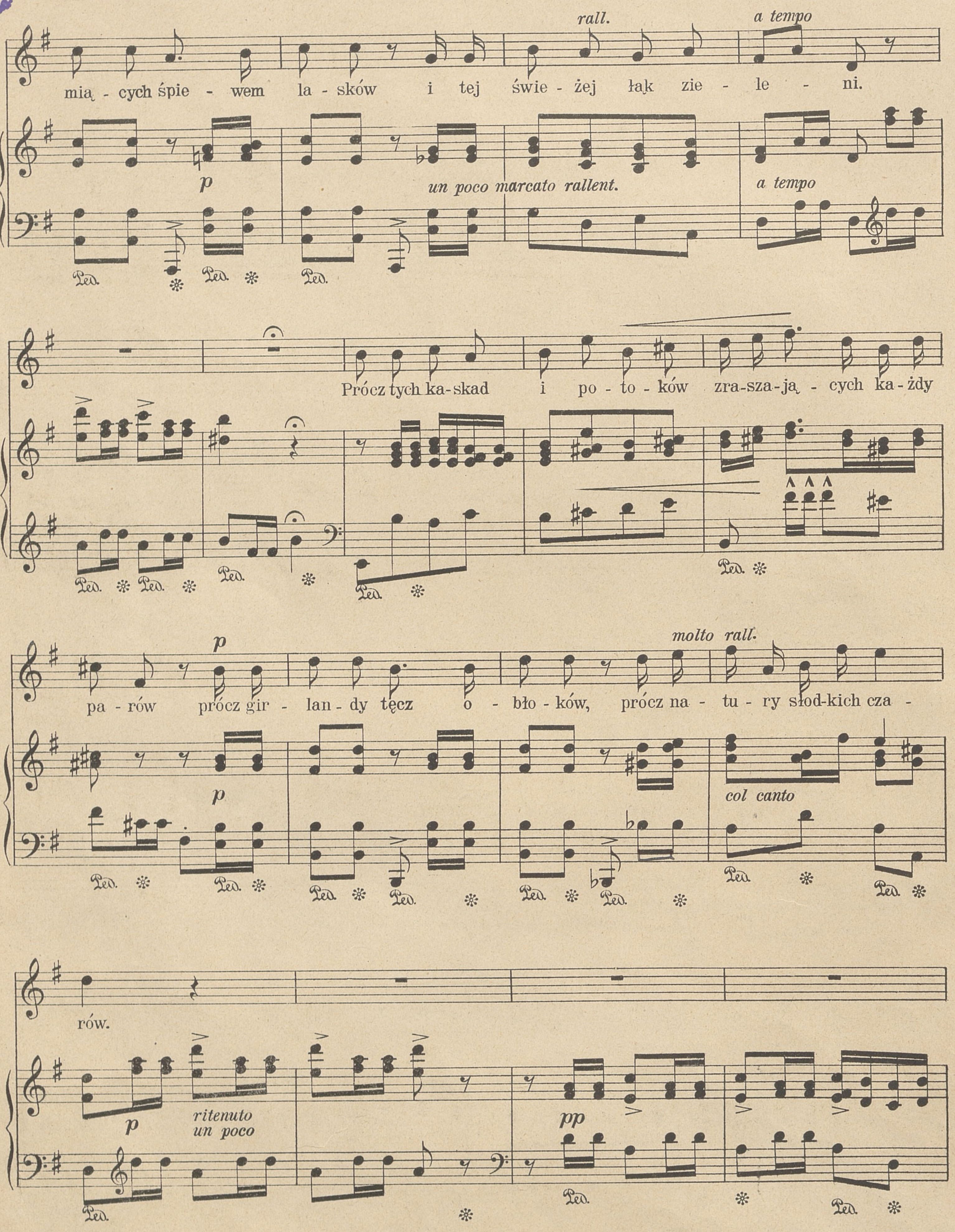
HUMORESKI

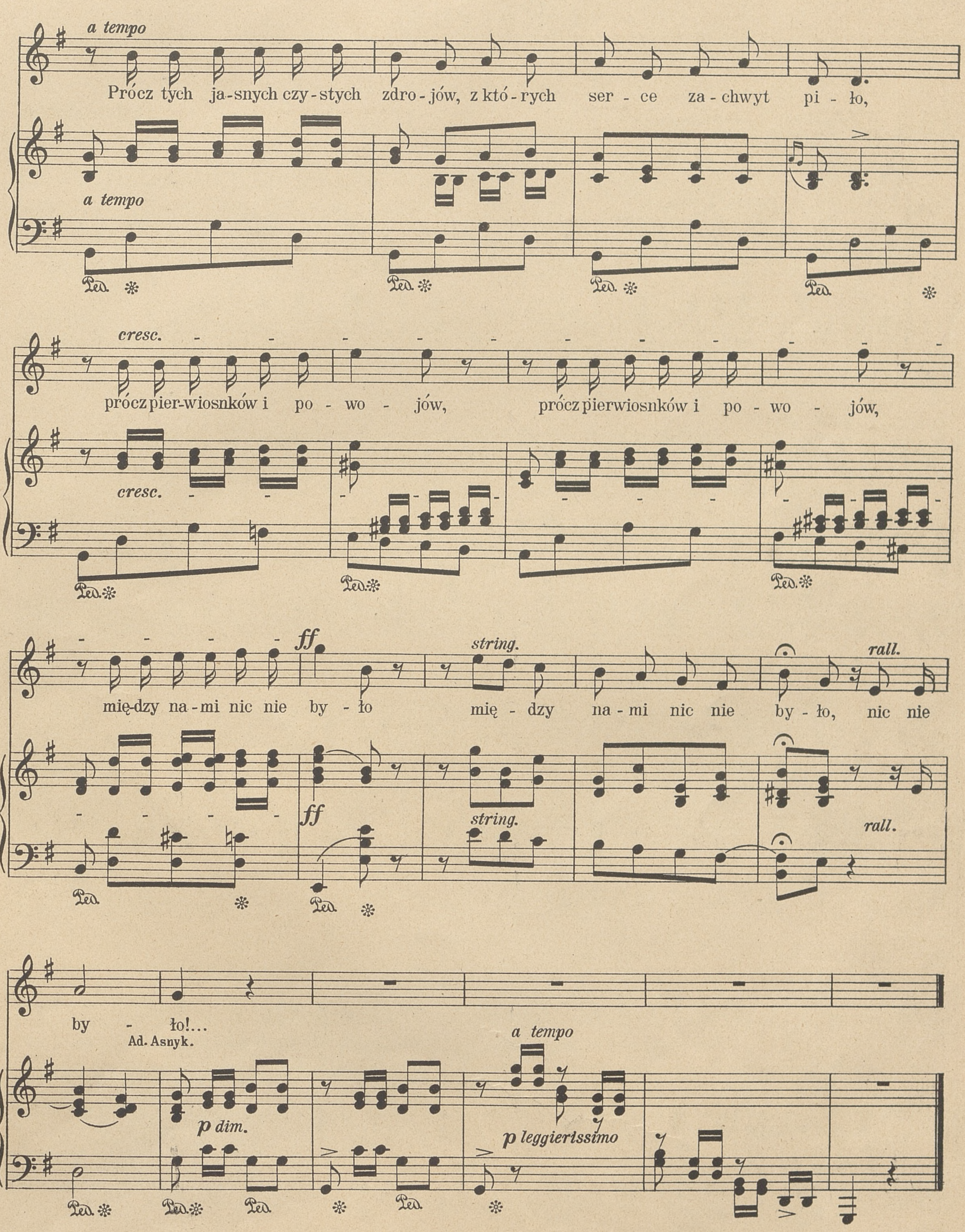
Pieśni na głos solowy

WŁASNOŚĆ NAKŁADCY NA WSZYSTKIE KRAJE
G. SEYFARTH
LWÓW AKADEMICKA 6

1. Między nami nic nie było.

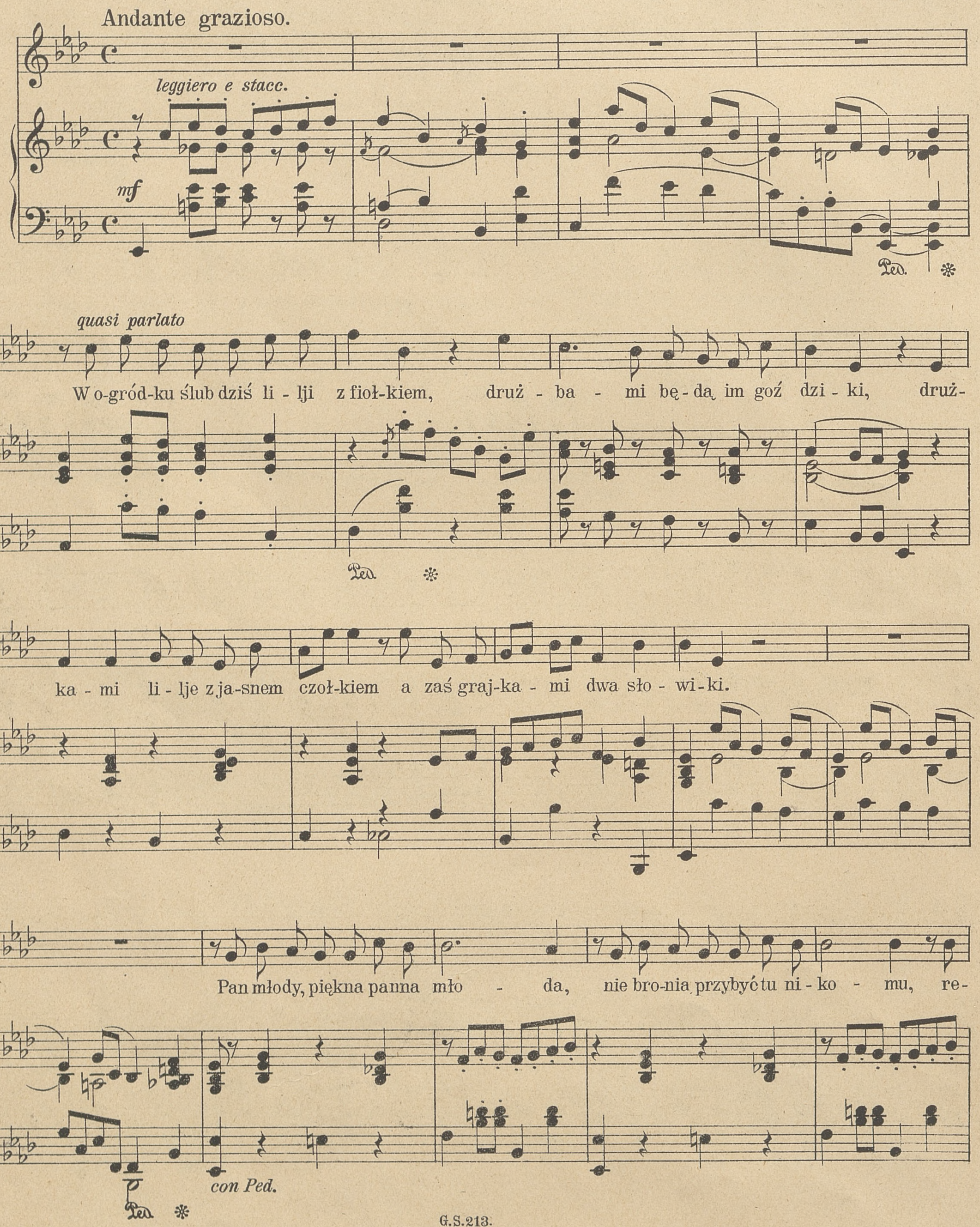

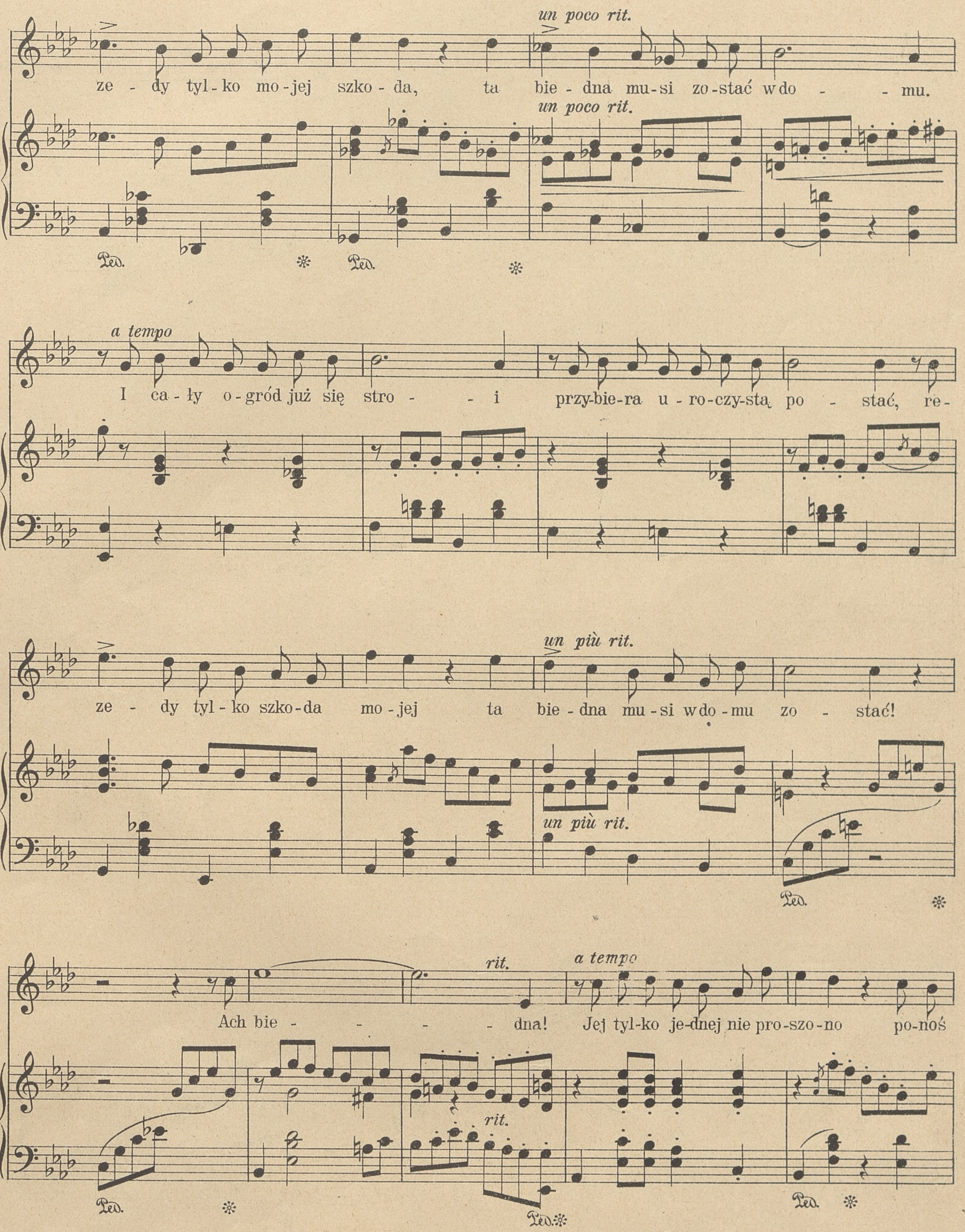

rall.
a tempo
mią - cych śpie - wem la - sków i tej świe - żej łąk zie - le - ni.
p
un poco marcato rallent.
a tempo
Prócz tych ka-skad i po - to - ków zra-sza-ją - cych ka-żdy
p
molto rall.
pa - rów prócz gir - lan - dy tęcz o - bło - ków, prócz na - tu - ry słod-kich cza -
col canto
rów.
ritenuto
un poco
pp

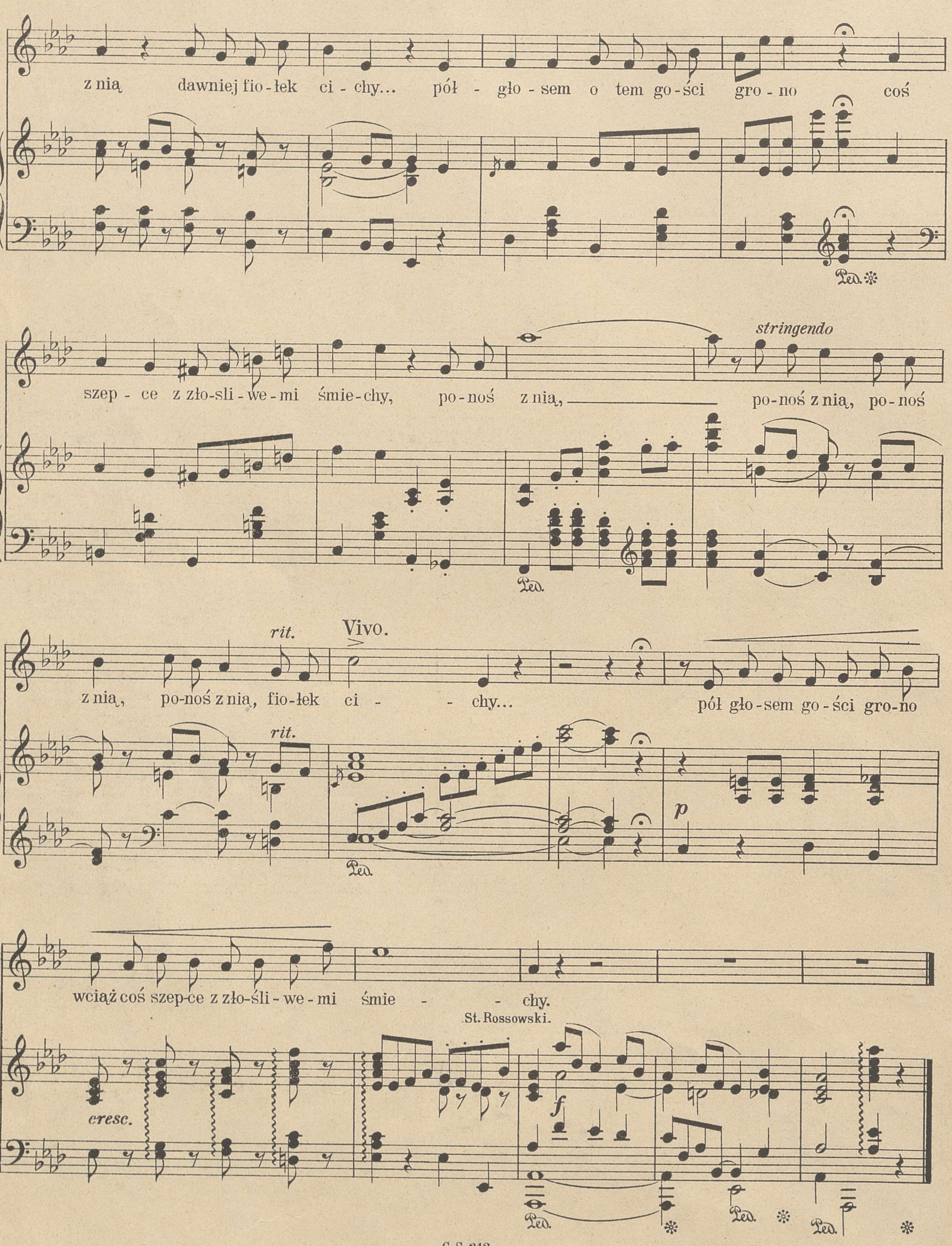

a tempo
Prócz tych ja-snych czy-stych zdro-jów, z któ-rych ser-ce za-chwyt pi-ło,
a tempo
cresc.
prócz pier-wiosnków i po-wo-jów, prócz pierwiosnków i po-wo-jów,
cresc.
ff
string.
rall.
mię-dzy na-mi nic nie by-ło mię-dzy na-mi nic nie by-ło, nic nie
ff
string.
rall.
by-ło!...
Ad. Asnyk.
p dim.
a tempo
p leggierissimo

2. Rezeda.

St. Niewiadomski.

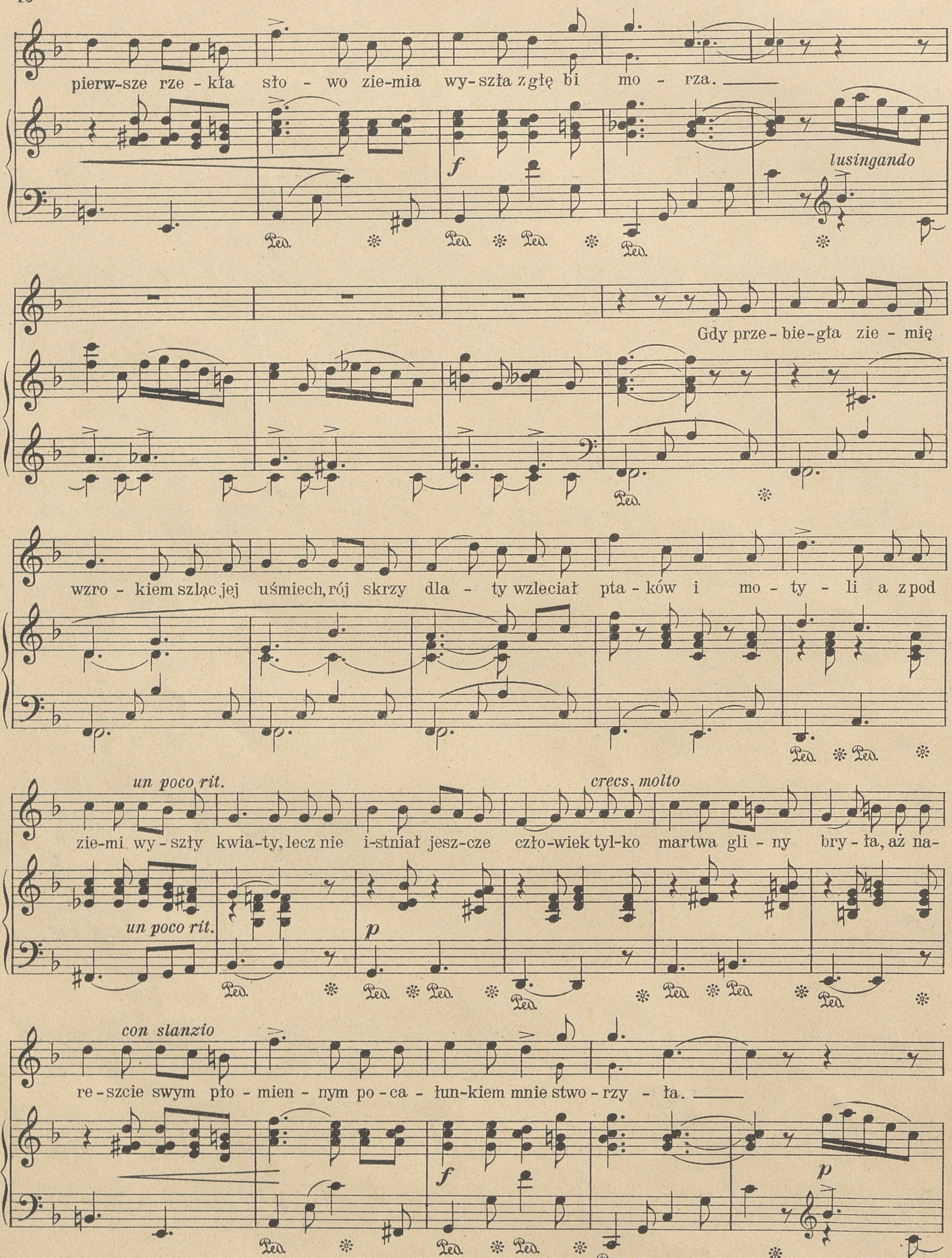

un poco rit.
ze - dy tyl - ko mo - jej szko - da, ta bie - dna mu - si zo - stać wdo - - mu.
Ped. ✻ Ped. ✻
a tempo
I ca - ły o - gród już się stro - - i przy - bie - ra u - ro - czy - stą po - stać, re -
un più rit.
ze - dy tyl - ko szko - da mo - jej ta bie - dna mu - si wdo - mu zo - stać!
Ped. ✻
rit.
a tempo
Ach bie - - - - dna! Jej tyl - ko je - dnej nie pro - szo - no po - noś
Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

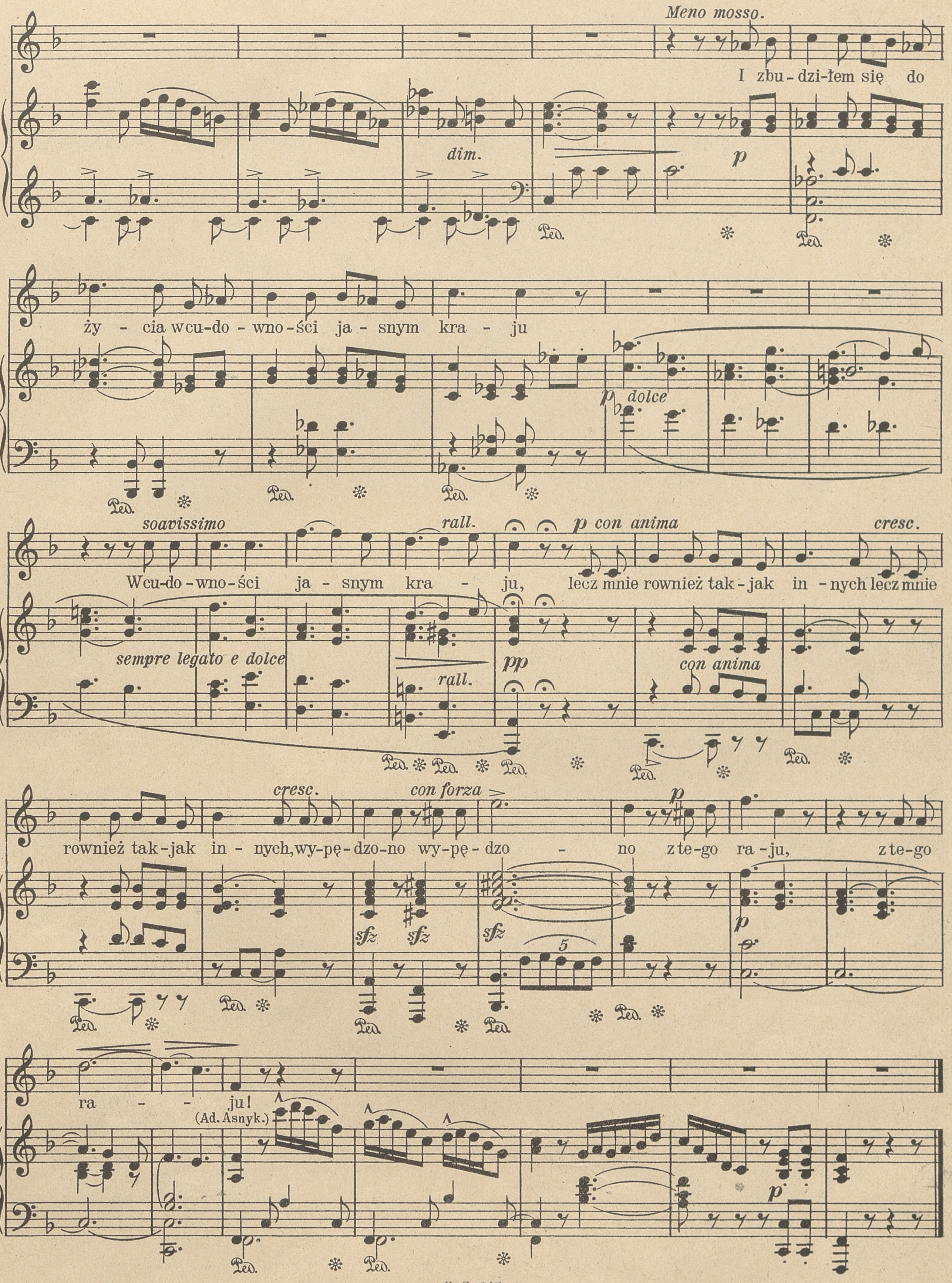

z nią dawniej fio-łek ci-chy... pół-gło-sem o tem go-ści gro-no coś
szep-ce z zło-śli-we-mi śmie-chy, po-noś z nią, po-noś z nią, po-noś
stringendo
z nią, po-noś z nią, fio-łek ci - chy...
rit.
Vivo.
pół gło-sem go-ści gro-no
wciąż coś szep-ce z zło-śli-we-mi śmie - chy.
cresc.
St. Rossowski.

3. Z ksiąg Genezy.

St. Niewiadomski.

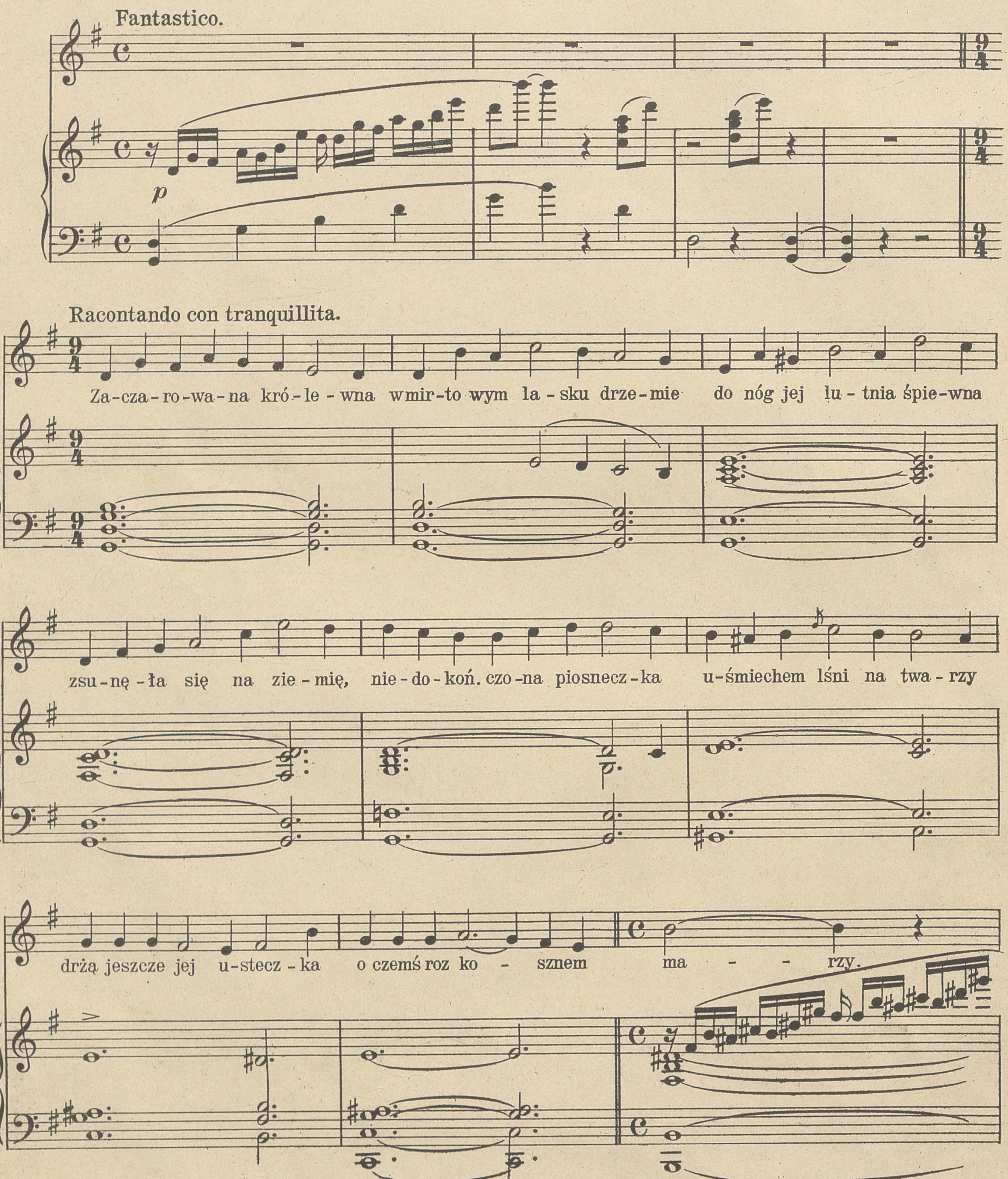

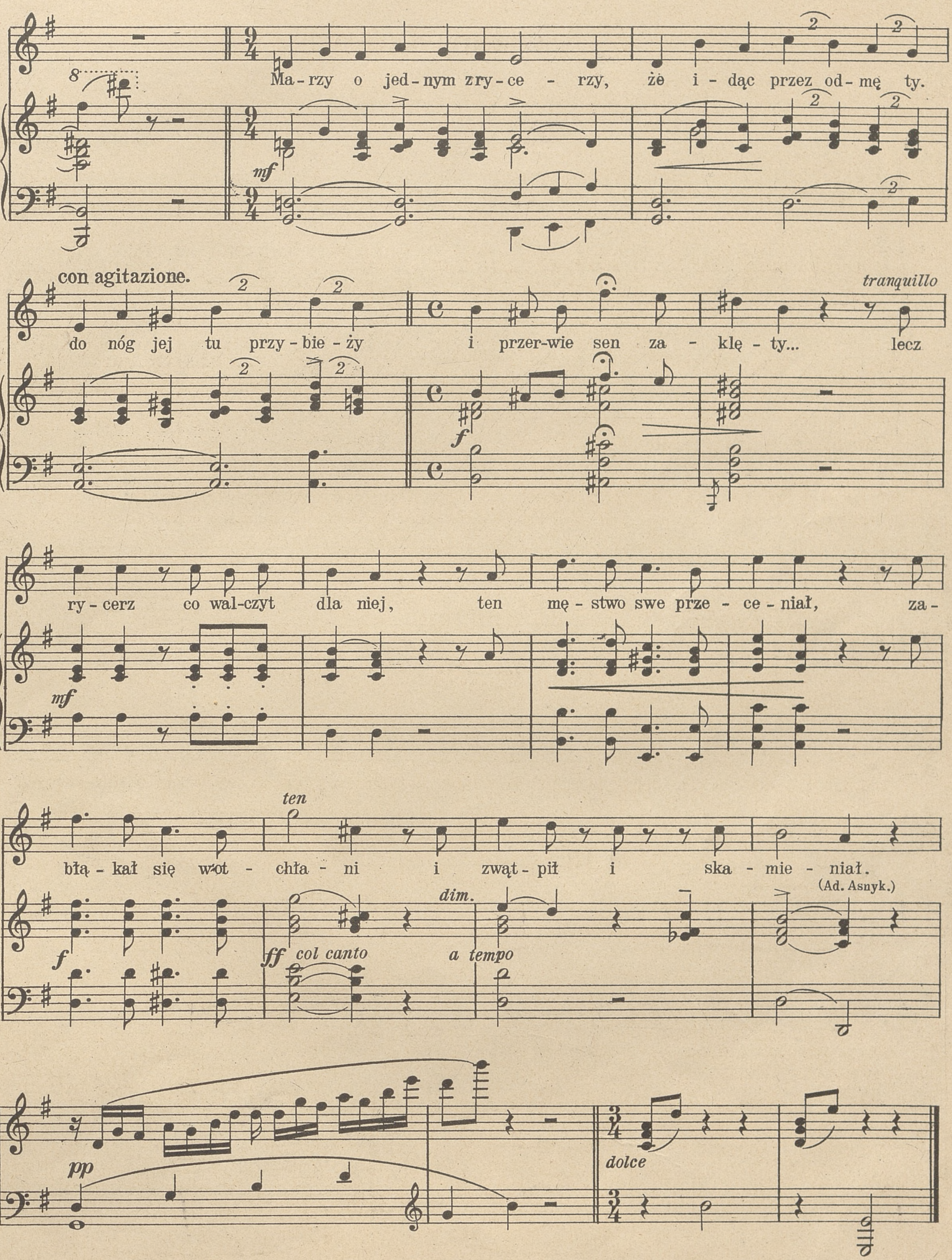

pierw-sze rze - kła sło - wo zie-mia wy-szła z głę bi mo - rza.
lusingando
Gdy prze - bie-gła zie - mię
wzro - kiem szląc jej uśmiech, rój skrzy dla - ty wzleciał pta - ków i mo - ty - li a z pod
un poco rit.
crecs. molto
zie-mi wy - szły kwia-ty, lecz nie i-stniał jesz-cze czło-wiek tyl-ko martwa gli - ny bry - ła, aż na-
un poco rit.
con slanzio
re - szcie swym pło - mien - nym po - ca - łun-kiem mnie stwo - rzy - ła.

Meno mosso.
I zbu-dzi-łem się do
dim.
p
ży - cia wcu-do - wno-ści ja - snym kra - ju
p dolce
soavissimo
rall.
p con anima
cresc.
Wcu-do-wno-ści ja - snym kra - ju, lecz mnie rownież tak-jak in - nych lecz mnie
sempre legato e dolce
rall.
pp
con anima
cresc.
con forza
p
rownież tak-jak in - nych,wy-pę-dzo-no wy-pę-dzo - no z te-go ra - ju, z te-go
sfz
sfz
sfz
5
p
ra - ju!
(Ad. Asnyk.)
p

4. Zaczarowana królewna.

St. Niewiadomski.

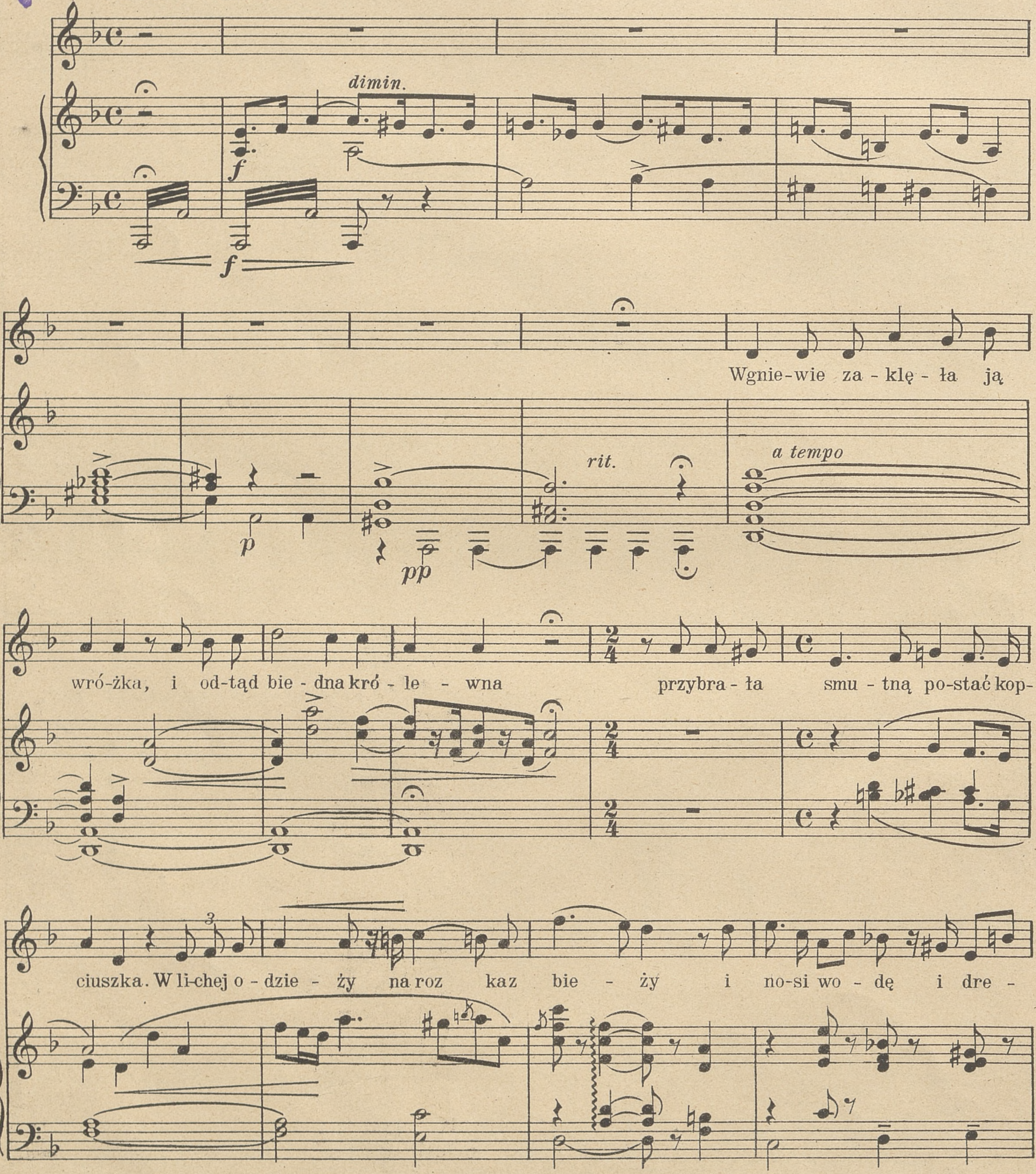

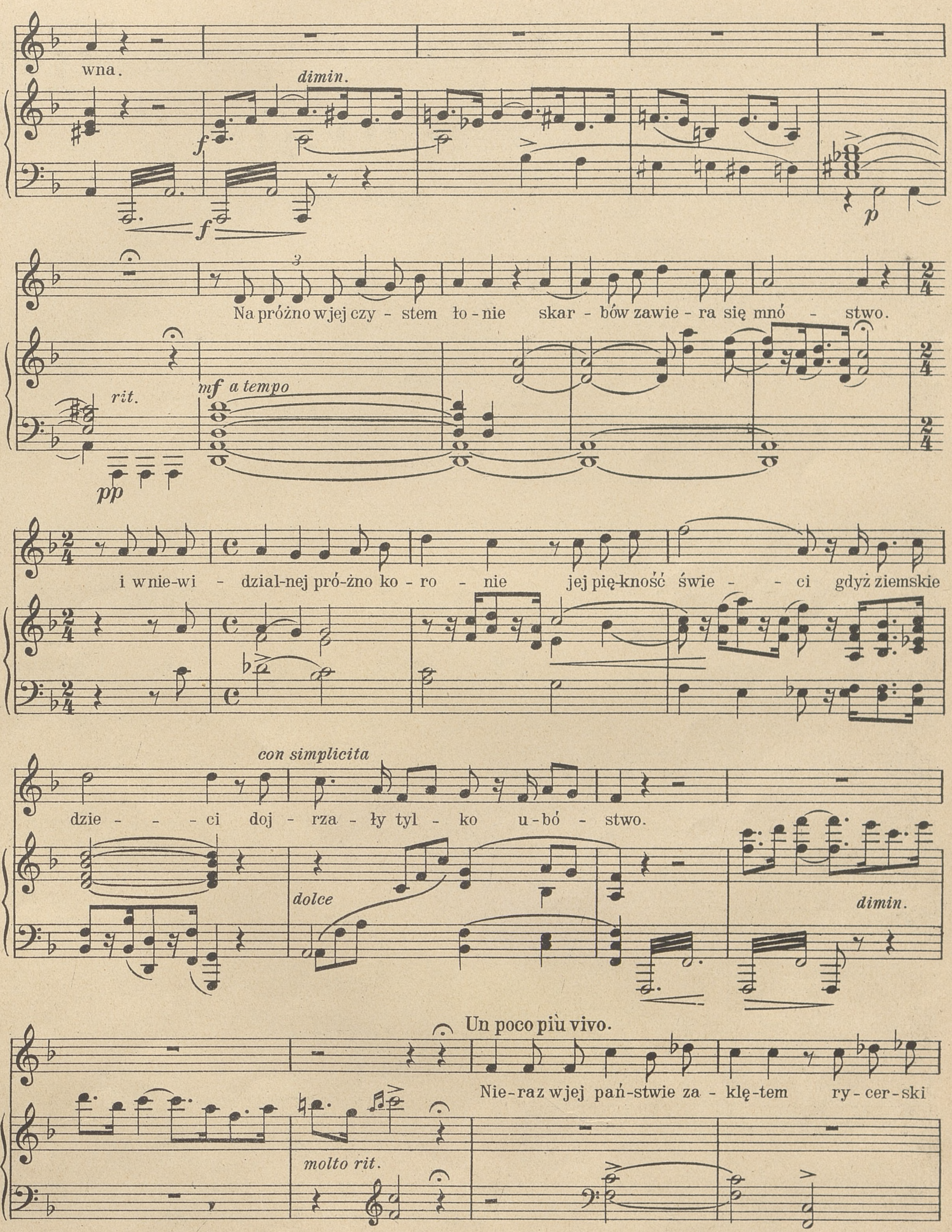
Ma-rzy o jed-nym z ry-ce-rzy, że i-dąc przez od-mę-ty.
mf
con agitazione.
do nóg jej tu przy-bie-ży i przer-wie sen za-klę-ty... lecz
f
tranquillo
ry-cerz co wal-czył dla niej, ten mę-stwo swe prze-ce-niał, za-
mf
ten
błą-kał się w ot-chła-ni i zwąt-pił i ska-mie-niał.
(Ad. Asnyk.)
f
ff
col canto
dim.
a tempo
pp
dolce

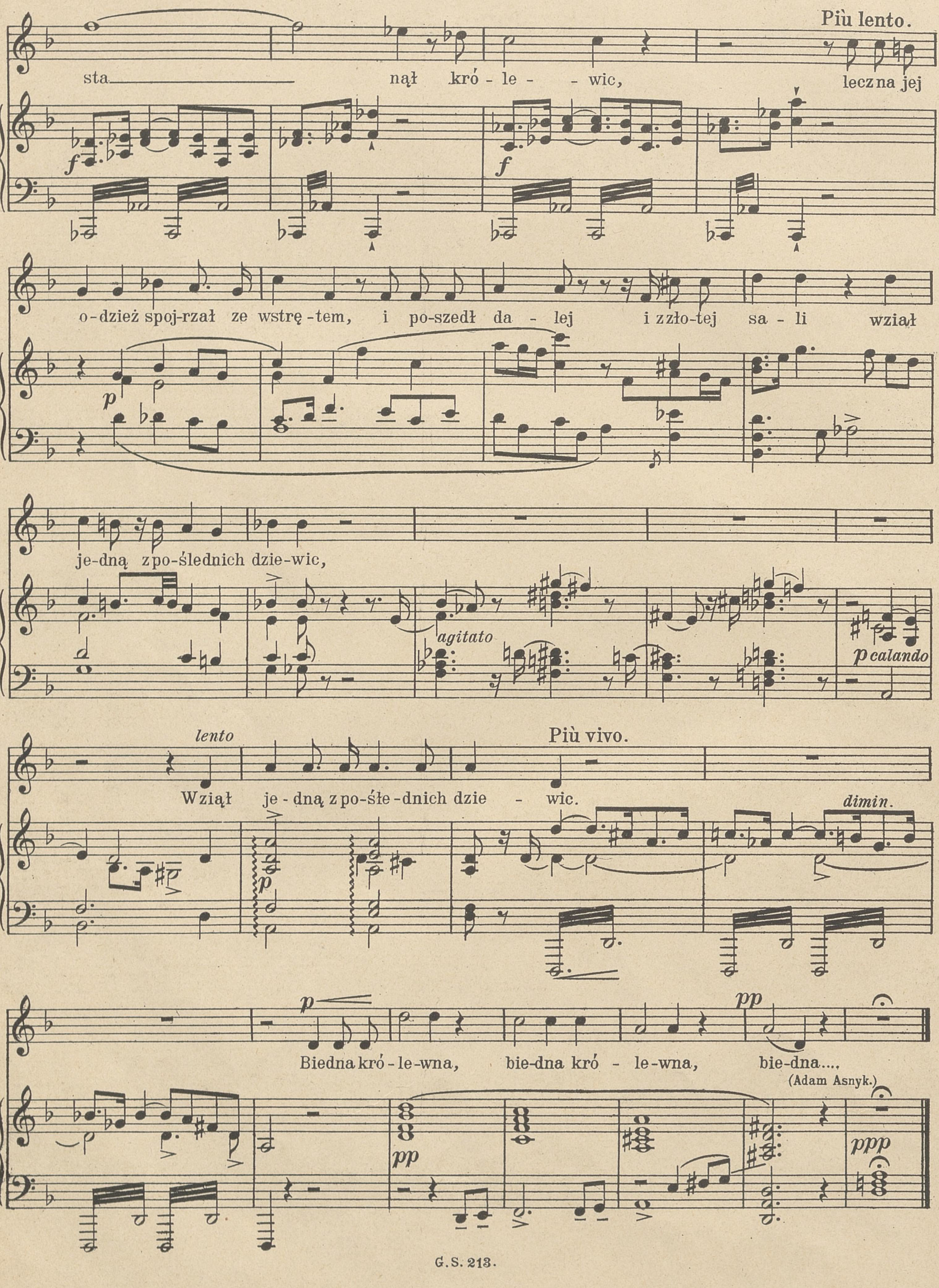
5. Kopciuszek.

Andante con moto.

St. Niewiadomski.

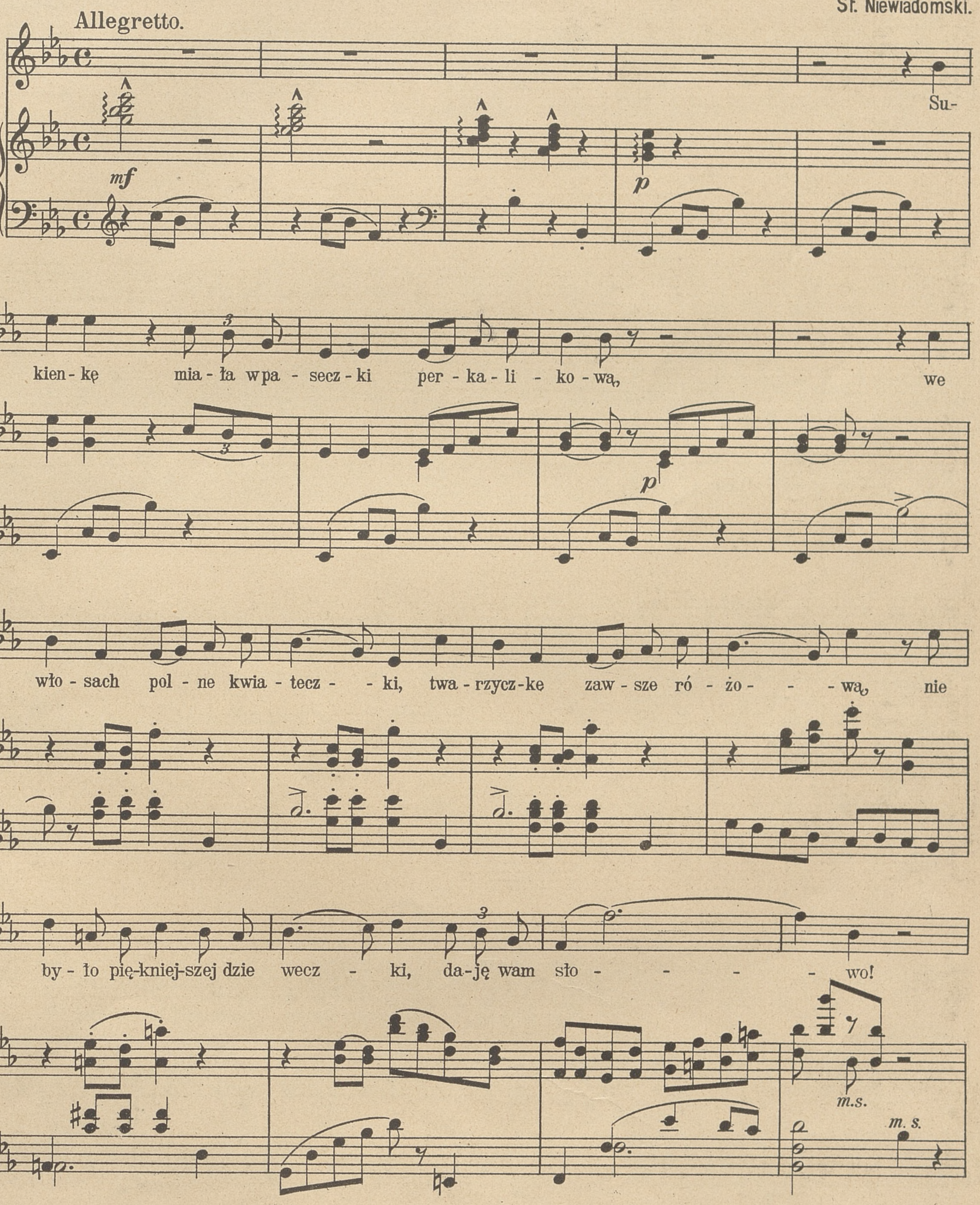

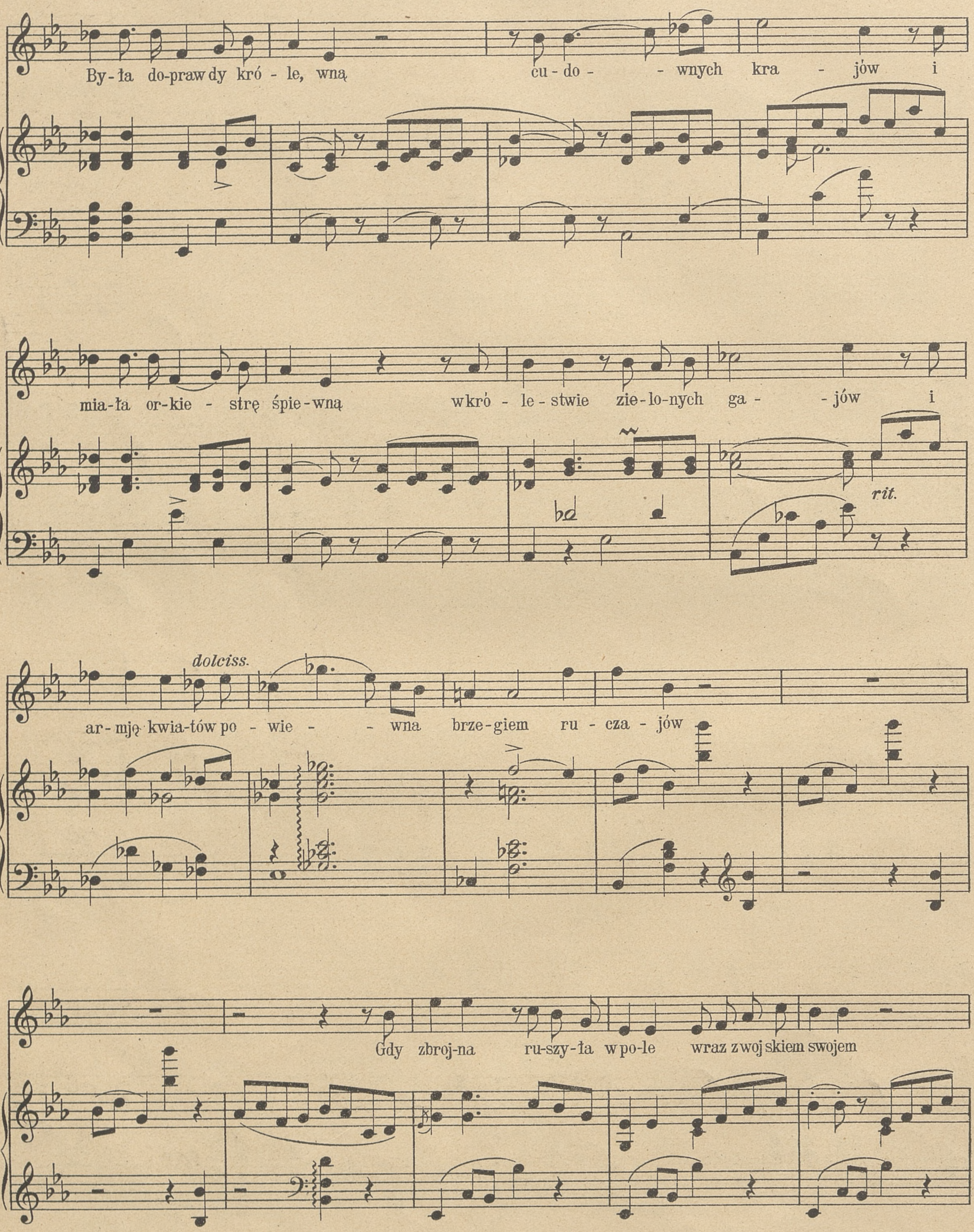

wna.
dimin.
Na próżno wjej czy - stem ło - nie skar - bów zawie - ra się mnó - stwo.
rit.
mf a tempo
pp
i wnie-wi - dzial-nej pró-żno ko - ro - nie jej pię-kność świe - - ci gdyż ziemskie
dzie - - ci doj - rza - ły tyl - ko u - bó - stwo.
con simplicita
dolce
dimin.
Un poco più vivo.
Nie-raz wjej pań-stwie za - klę-tem ry - cer-ski
molto rit.

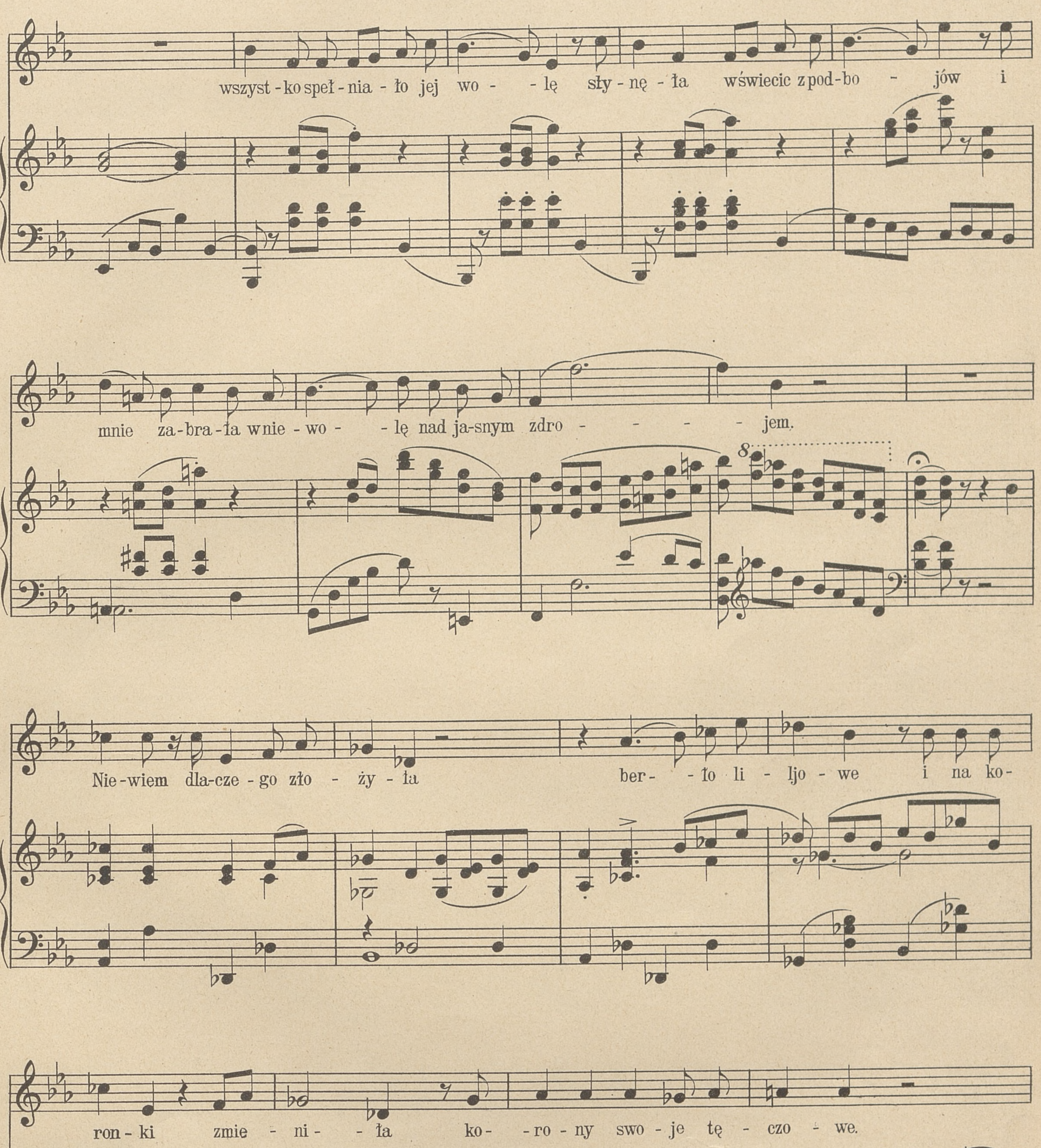

Più lento.
sta nął kró - le - - wic, leczna jej
f
f
o-dzież spoj-rzał ze wstrę-tem, i po-szedł da - lej i zzło-tej sa - li wziął
p
je-dną zpo-ślednich dzie-wic,
agitato
p calando
lento
Più vivo.
Wziął je - dną zpo-śle-dnich dzie - wic.
dimin.
p
pp
Biedna kró - le-wna, bie-dna kró - le-wna, bie-dna....
(Adam Asnyk.)
pp
ppp

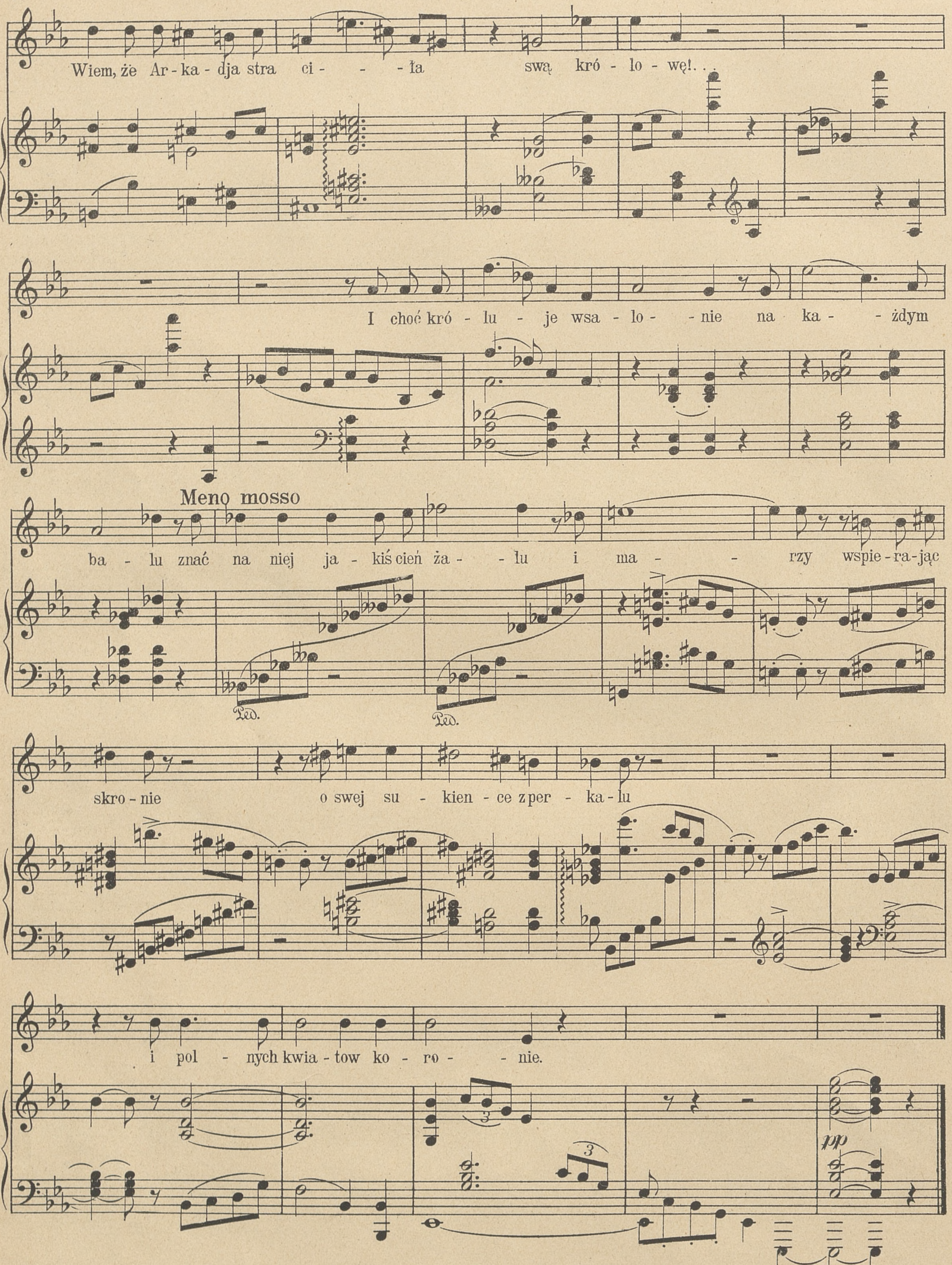
6. Królowa Arkadji.

St. Niewiadomski.

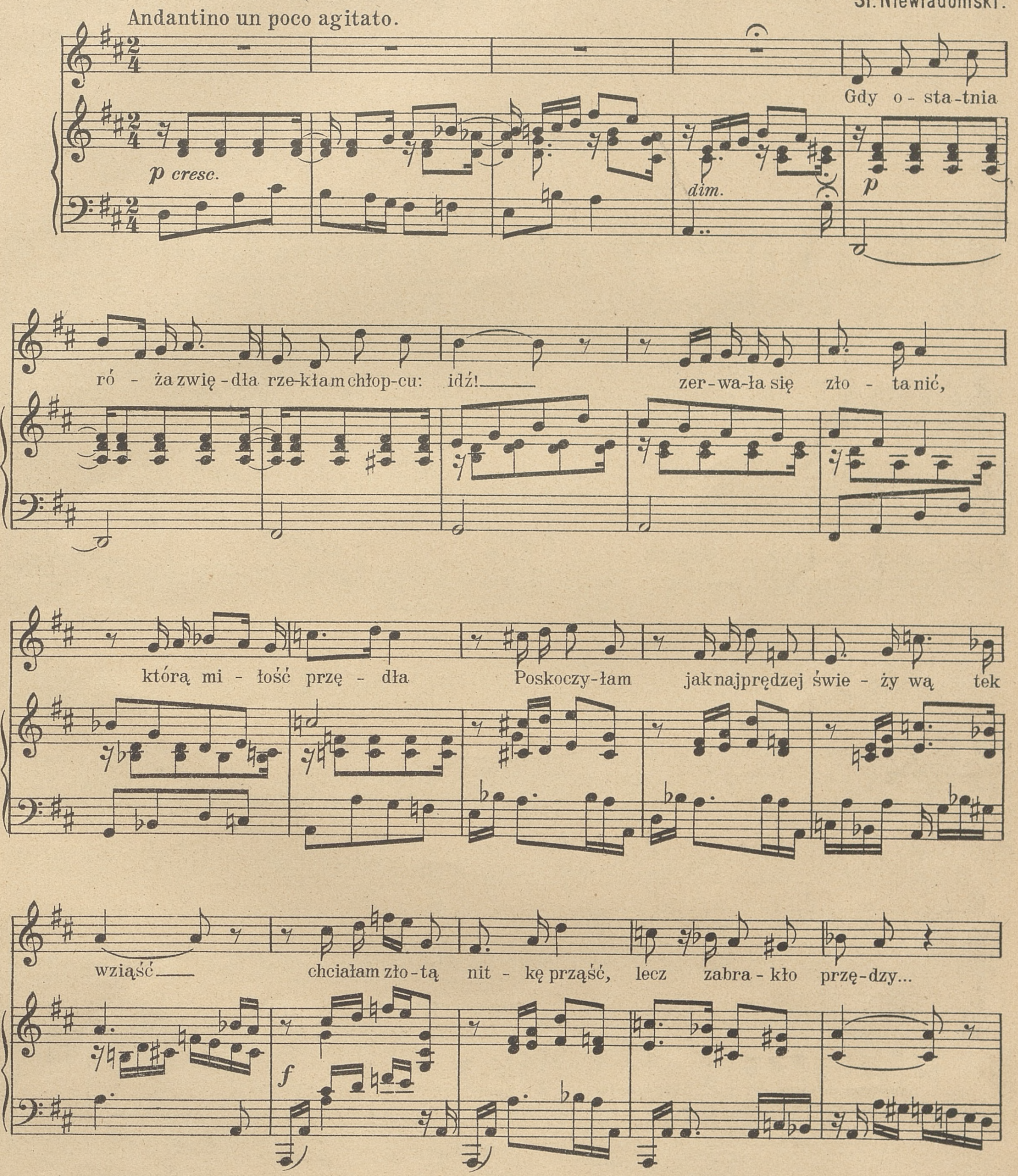

By-ła do-prawdy kró-le, wną cu-do- -wnych kra-jów i
mia-ła or-kie-strę śpie-wną wkró-le-stwie zie-lo-nych ga- -jów i
dolciss.
ar-mję kwia-tów po-wie- -wna brze-giem ru-cza-jów
Gdy zbroj-na ru-szy-ła w po-le wraz z woj skiem swojem
rit.

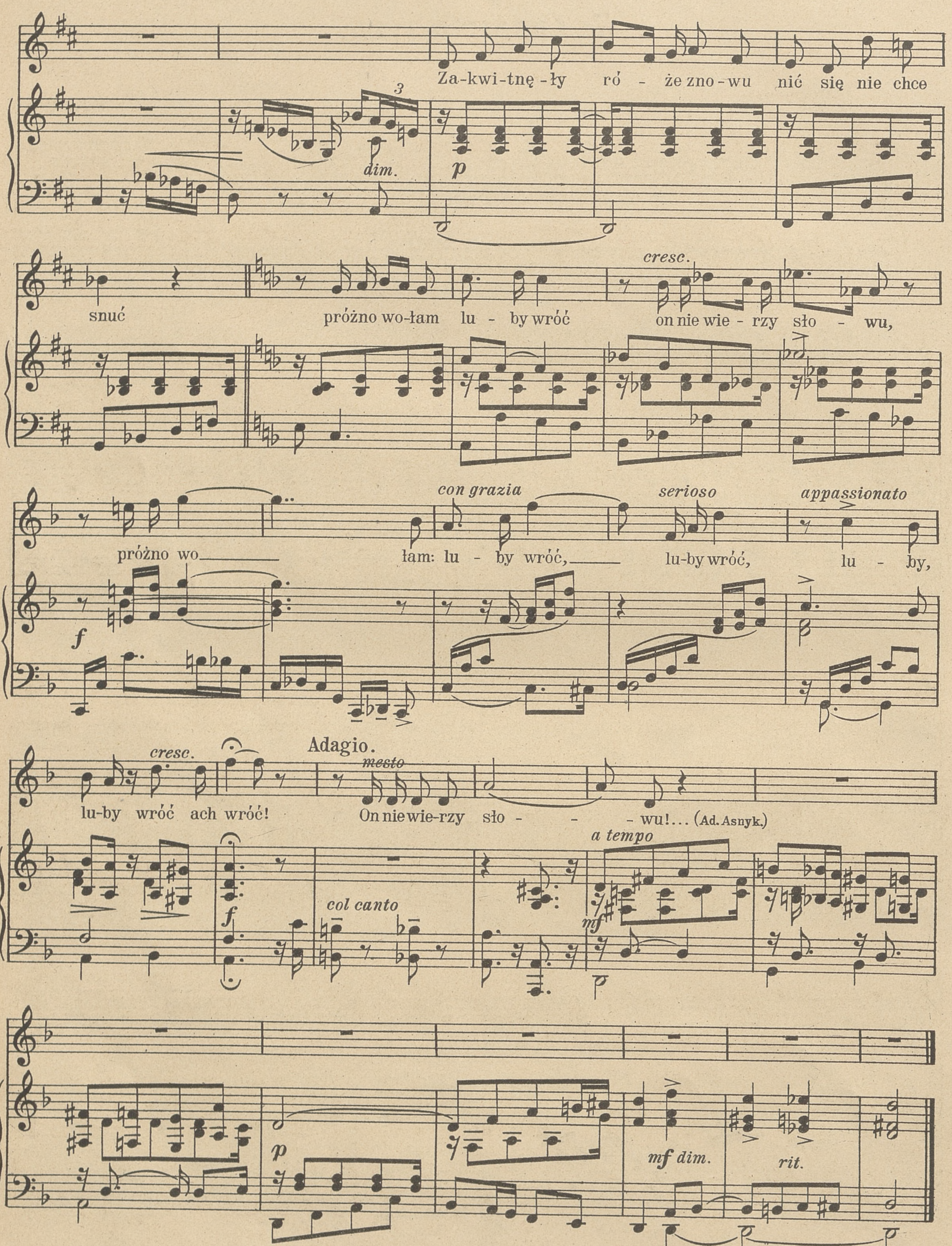

wszyst-ko speł-nia-ło jej wo - lę sły-nę-ła wświecie z pod-bo - jów i
mnie za-bra-ła wnie-wo - lę nad ja-snym zdro - - - - jem.
8
Nie-wiem dla-cze-go zło - ży-ła ber - ło li - ljo-we i na ko-
ron-ki zmie - ni - ła ko - ro-ny swo-je tę - czo - we.
rit.

Wiem, że Ar - ka - dja stra ci - - - ła swą kró - lo - wę!..
I choć kró - lu - je wsa - lo - - nie na ka - - żdym
Meno mosso
ba - lu znać na niej ja - kiś cień ża - - łu i ma - - rzy wspie - ra - jąc
skro - nie o swej su - kien - ce z per - ka - lu
i pol - nych kwia - tow ko - ro - - nie.
pp

7. Ostatnia róża.

St. Niewiadomski.

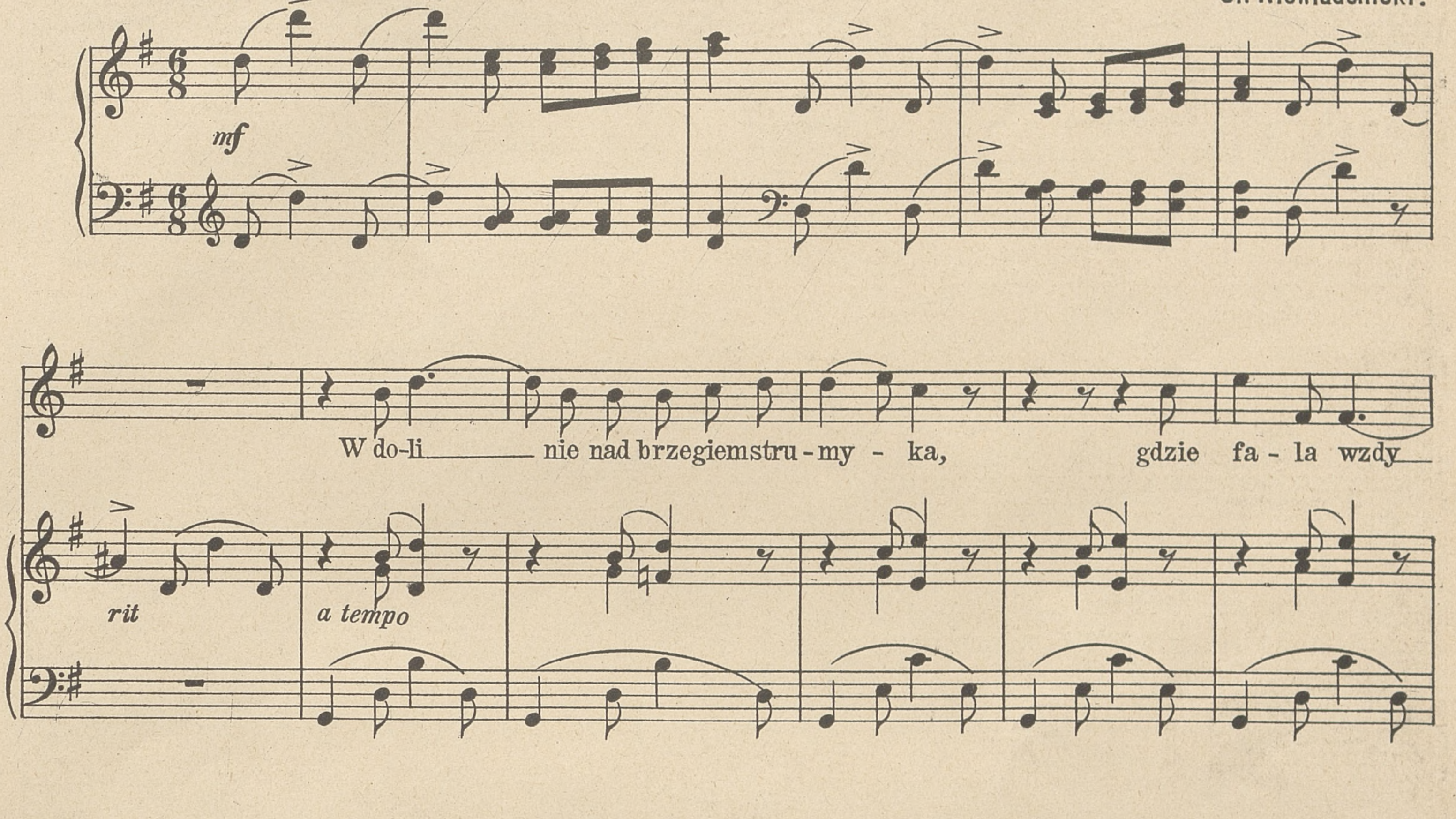

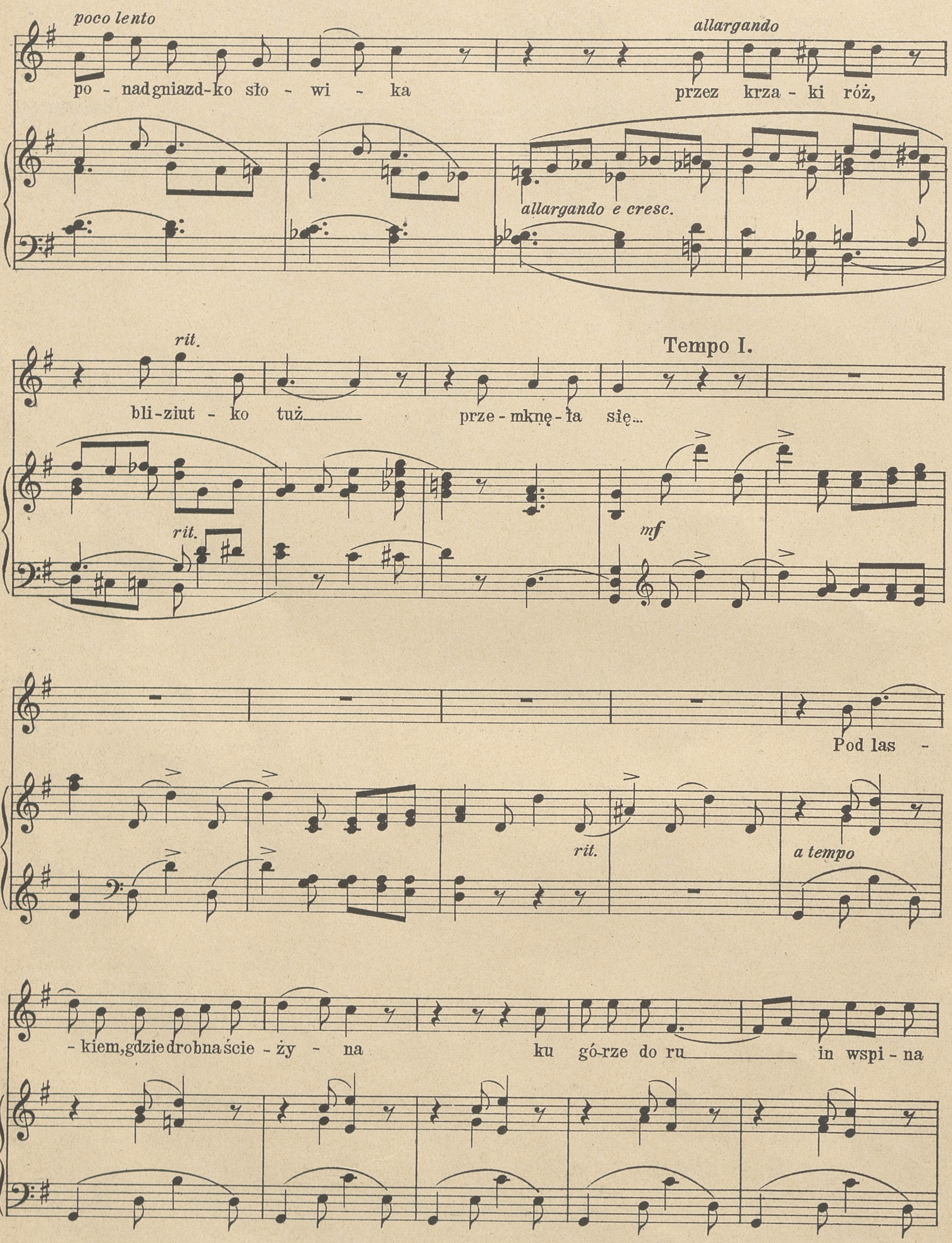

Za-kwi-tnę-ły ró - że zno-wu nić się nie chce
dim.
p
snuć
próżno wo-łam lu - by wróć
cresc.
on nie wie - rzy sło - wu,
con grazia
serioso
appassionato
próżno wo
łam: lu - by wróć,
lu-by wróć,
lu - by,
f
cresc.
Adagio.
mesto
lu-by wróć ach wróć!
On nie wie-rzy sło - - wu!... (Ad. Asnyk.)
a tempo
col canto
mf
p
mf dim.
rit.

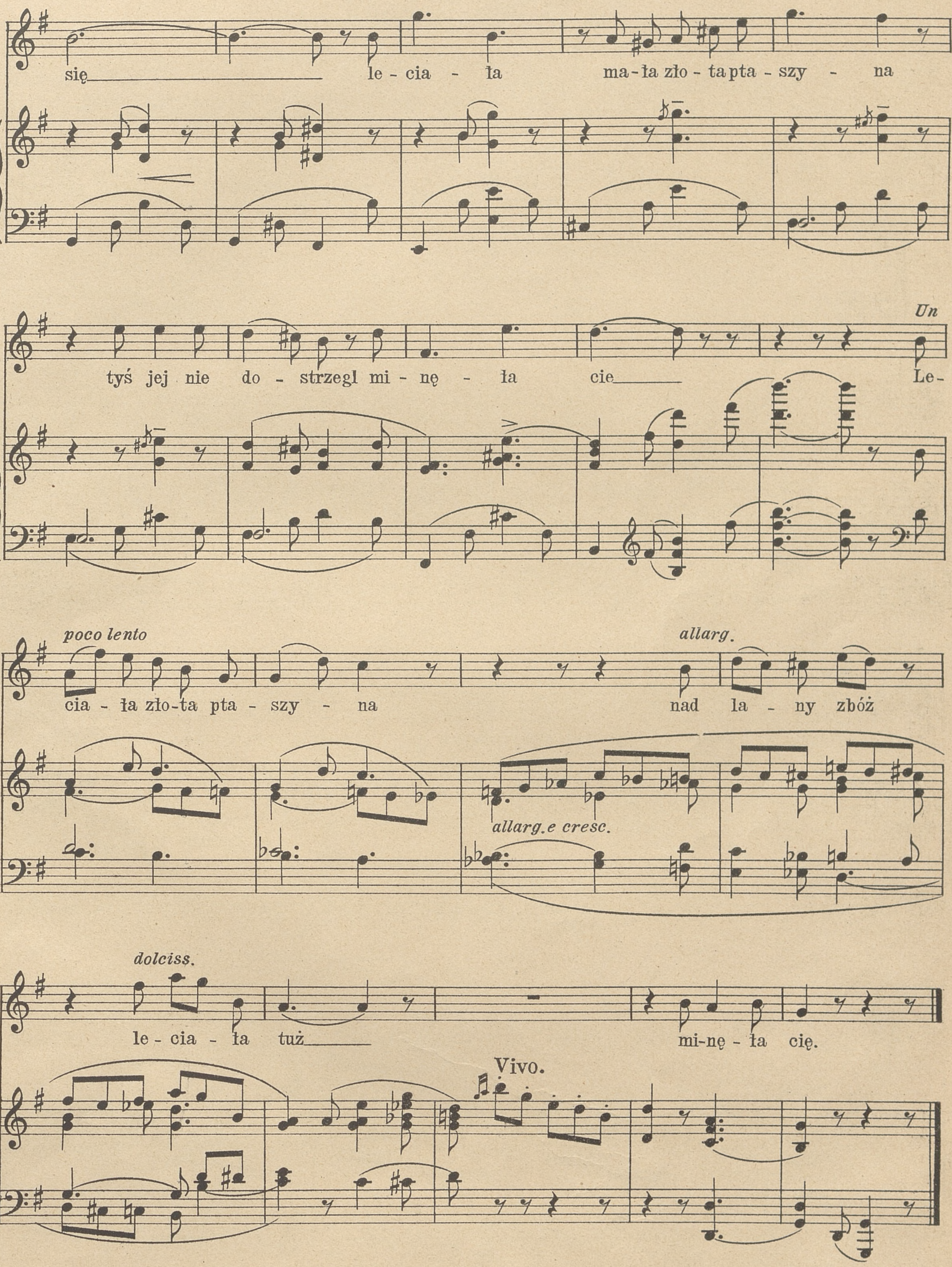
8. Złota ptaszyna.

Allegretto.

St. Niewiadomski.

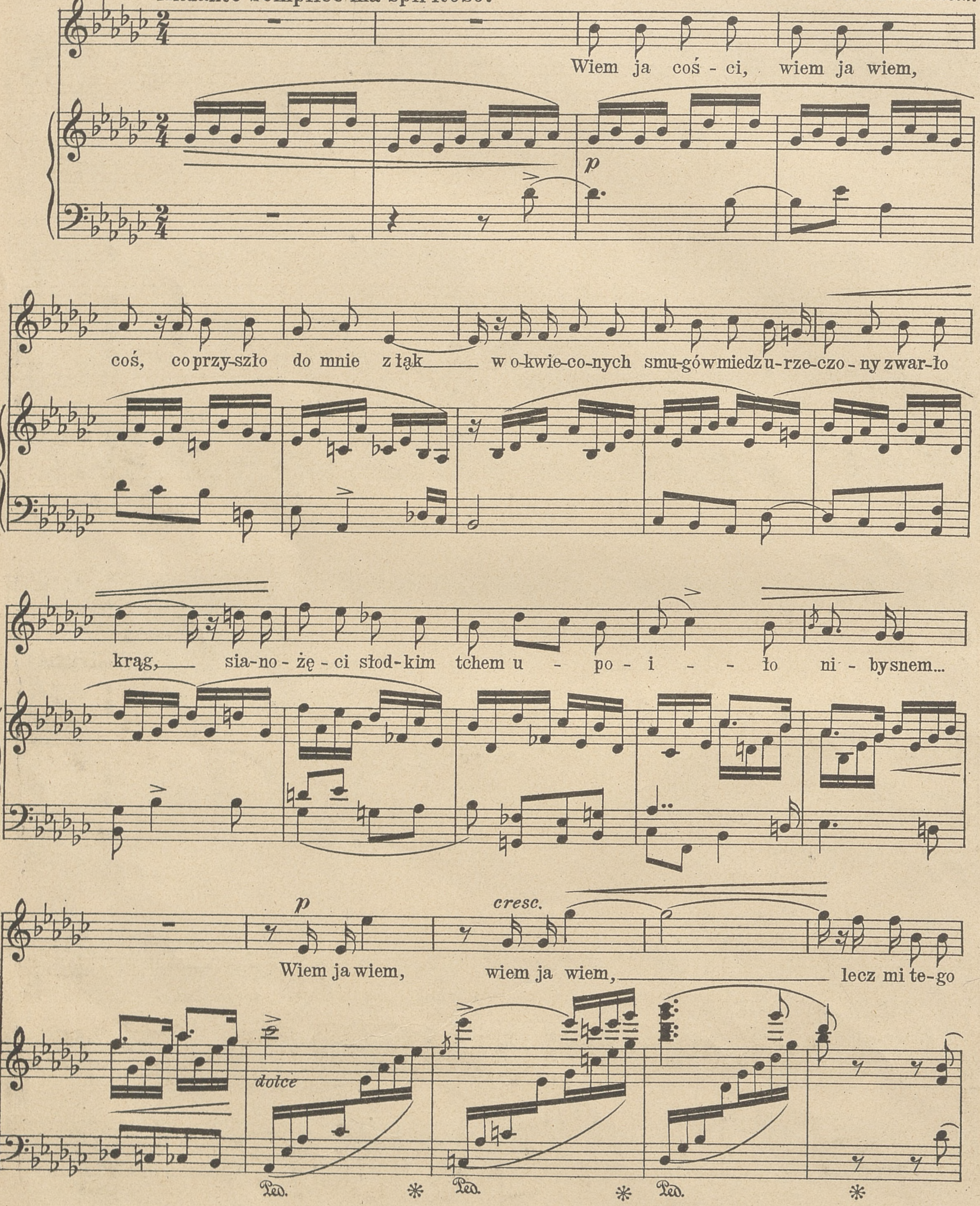

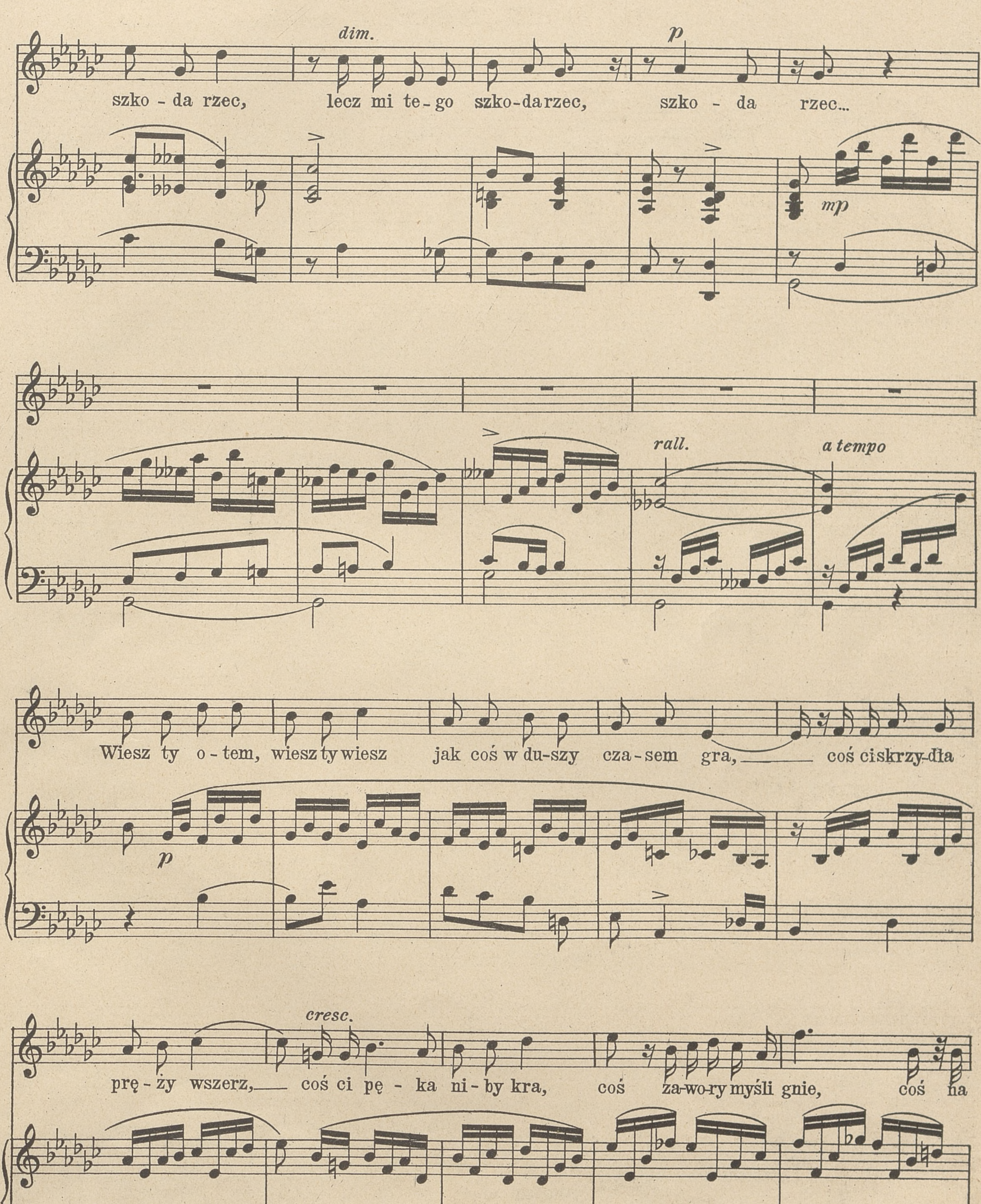

poco lento
allargando
po - nad gniazd-ko sło - wi - ka
przez krza - ki róż,
allargando e cresc.
rit.
Tempo I.
bli-ziut - ko tuż
prze - mknę - ła się...
rit.
mf
rit.
a tempo
Pod las -
- kiem, gdzie drobna ście - ży - na
ku gó-rze do ru
in wspi - na

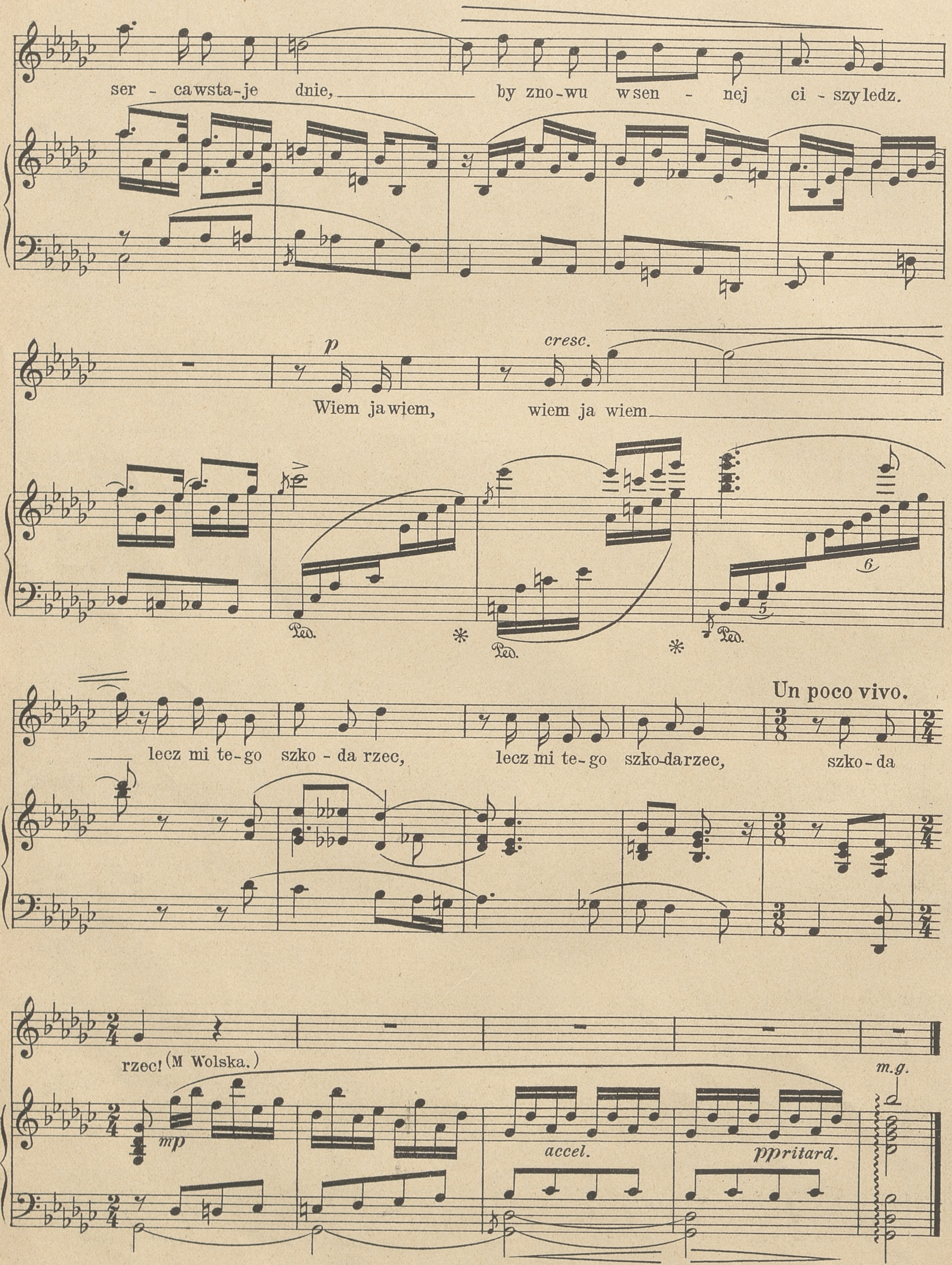

się le - cia - ła ma - ła zło - ta pta - szy - na
tyś jej nie do - strzegł mi - nę - ła cię
Un
Le-
poco lento
allarg.
cia - ła zło - ta pta - szy - na nad ła - ny zbóż
allarg. e cresc.
dolciss.
le - cia - ła tuż mi - nę - ła cię.
Vivo.

9. Wiem ja coś....

Andante semplice ma spiritoso. St. Niewiadomski.

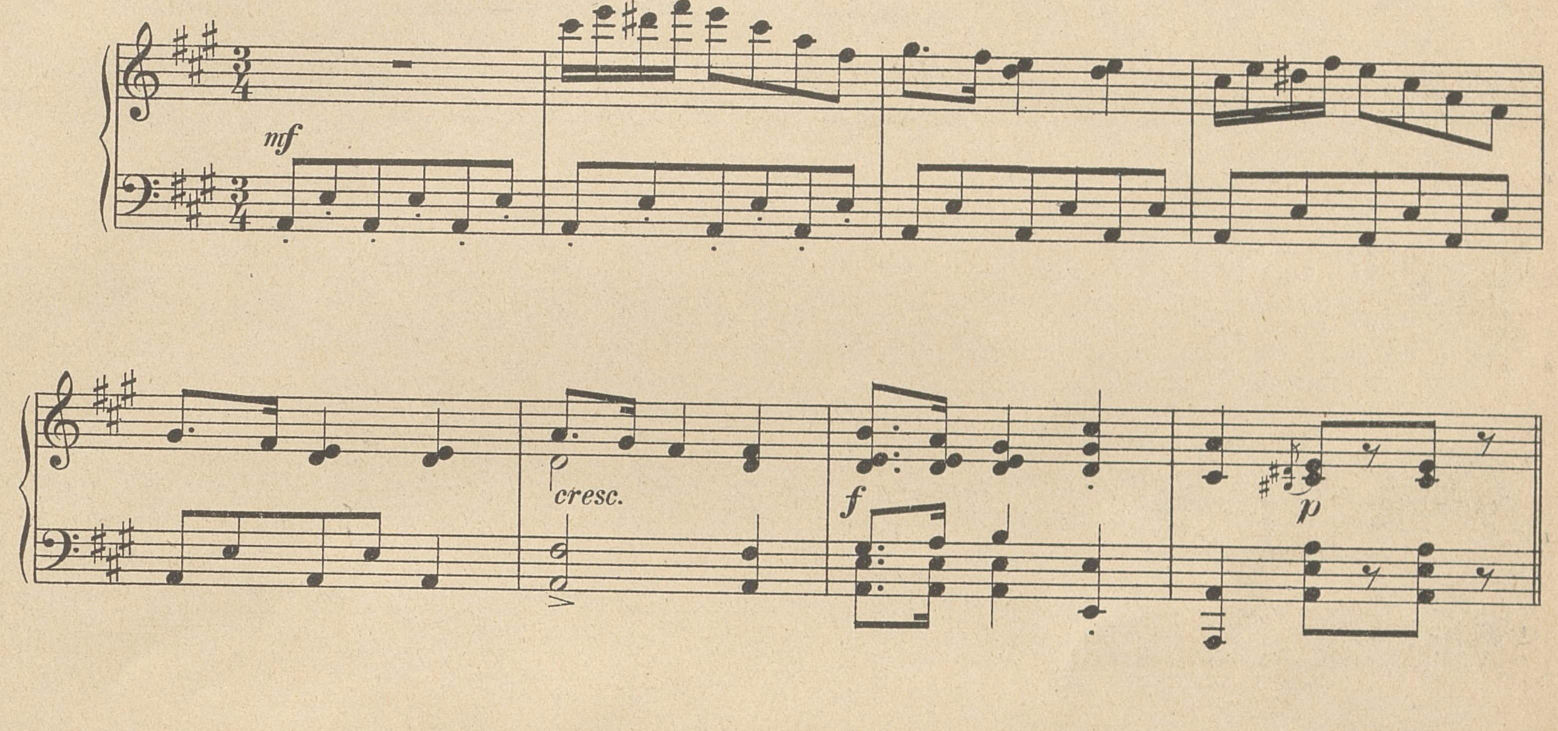

dim.
p
szko - da rzec, lecz mi te-go szko-da rzec, szko - da rzec...
mp
rall.
a tempo
Wiesz ty o-tem, wiesz ty wiesz jak coś w du-szy cza-sem gra, coś ci skrzy-dła
p
cresc.
prę - ży wszerz, coś ci pę - ka ni - by kra, coś za-wo-ry myśli gnie, coś na

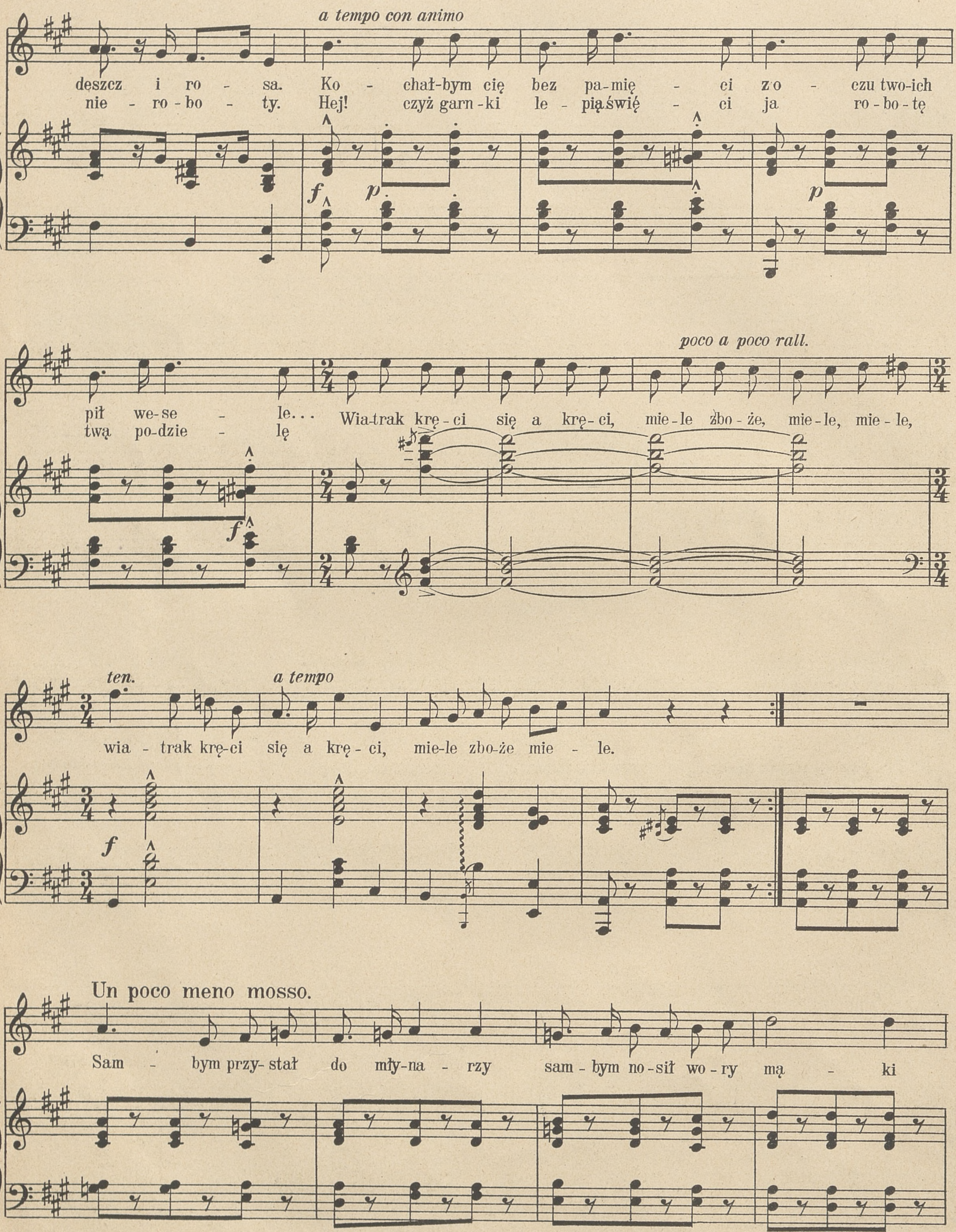

ser - ca wsta - je dnie, by zno - wu w sen - nej ci - szy ledz.
p
cresc.
Wiem ja wiem, wiem ja wiem
Ped.
6
5
Un poco vivo.
lecz mi te - go szko - da rzec, lecz mi te - go szko - da rzec, szko - da
rzec!
(M Wolska.)
mp
accel.
pp ritard.
m.g.

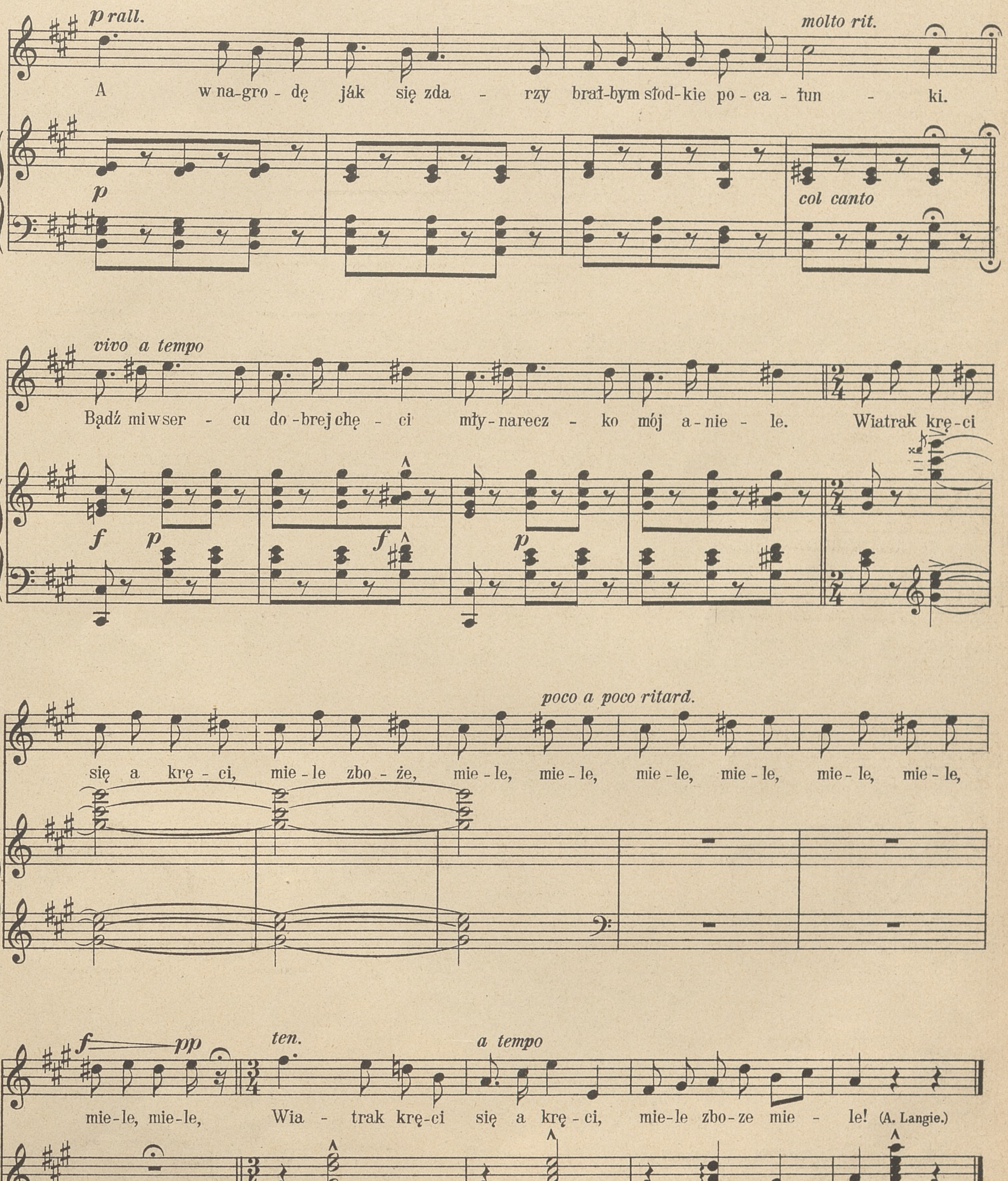
10. Młynareczka.

St. Niewiadomski.

Non troppo presto ma animato.

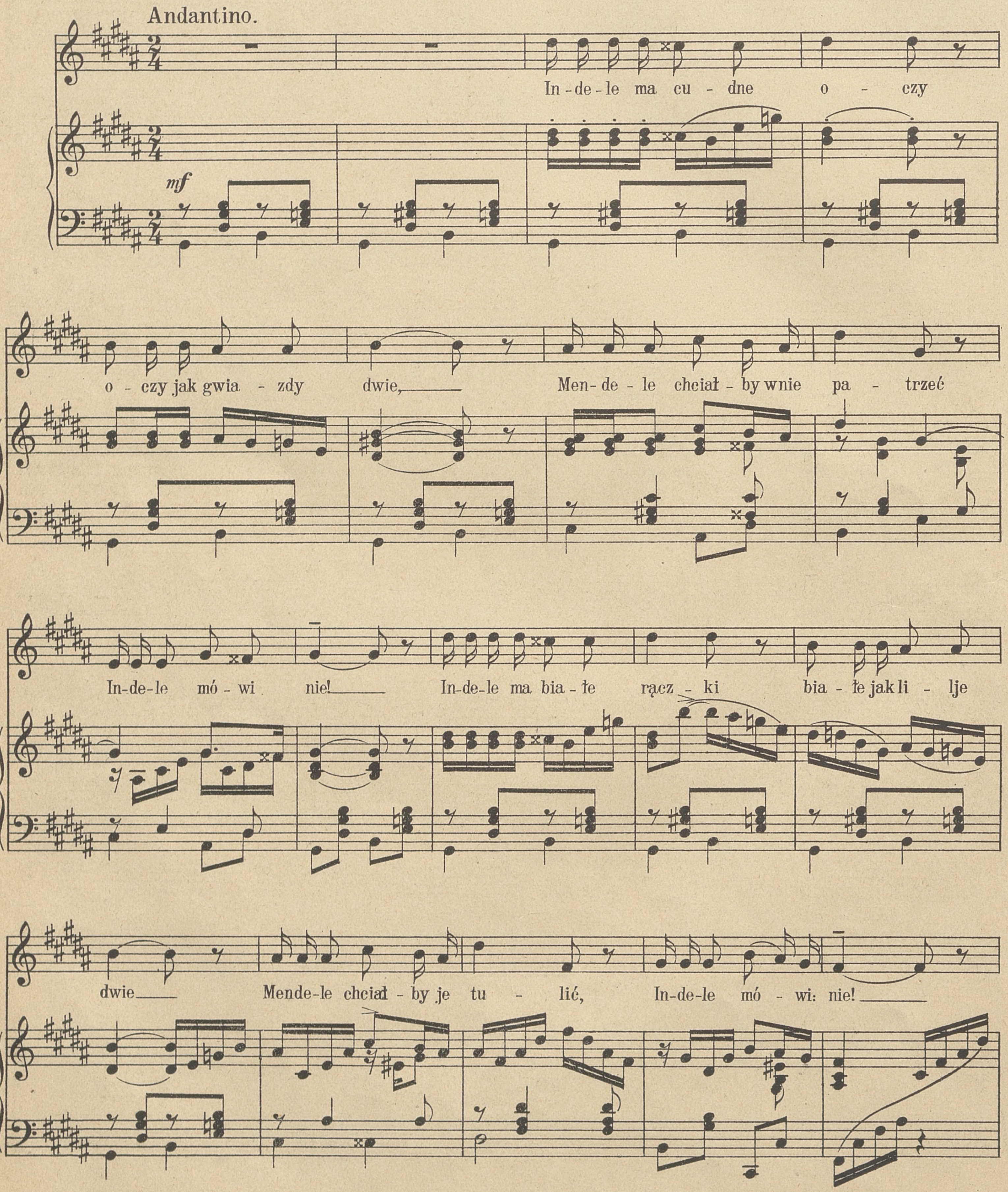

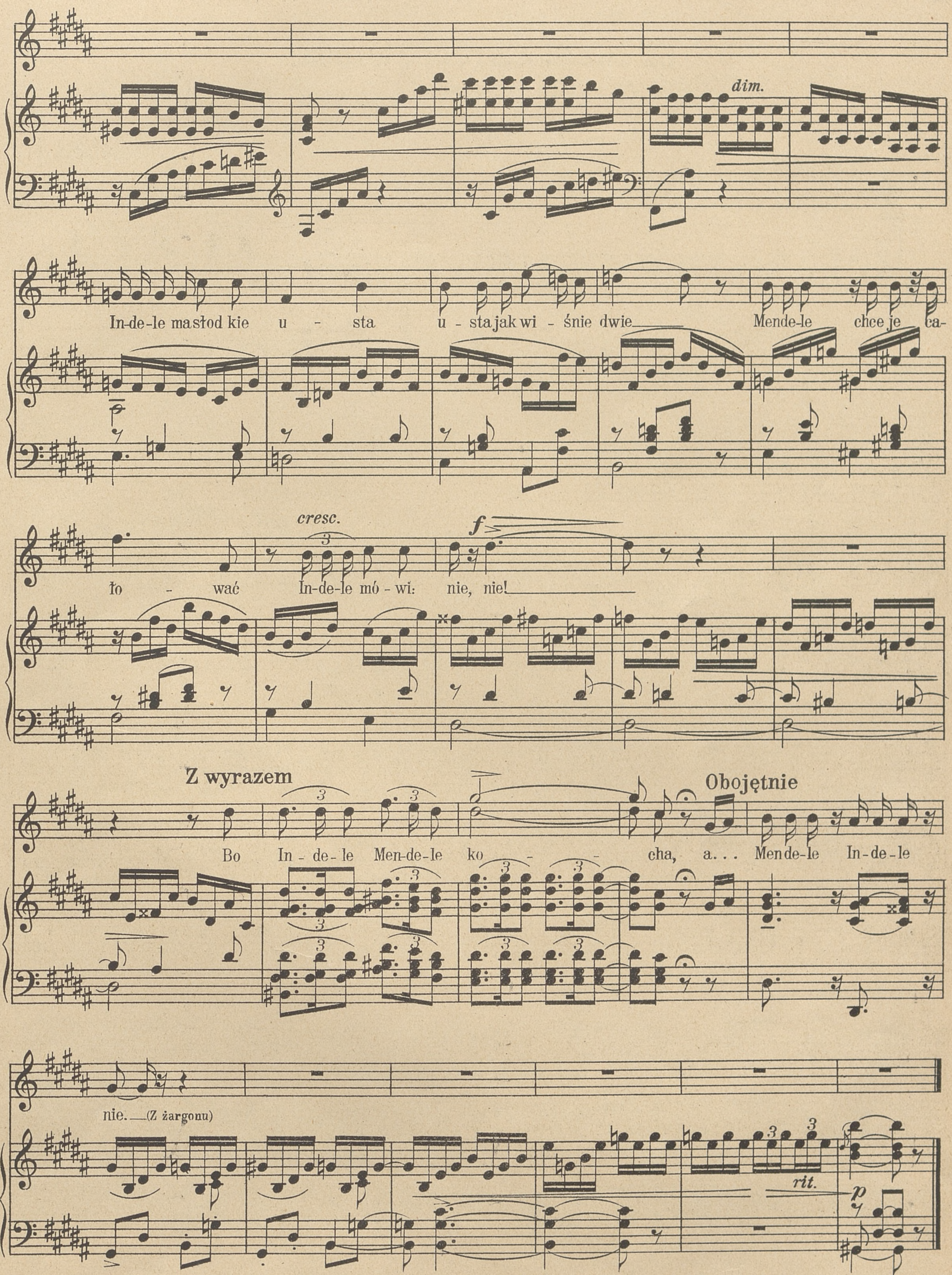

a tempo con animo
deszcz i ro - sa. Ko - chał-bym cię bez pa-mię - ci zo - czu two-ich
nie - ro - bo - ty. Hej! czyż garn-ki le - piąświę - ci ja ro - bo - tę
poco a poco rall.
pił we-se - le... Wia-trak krę-ci się a krę-ci, mie-le zbo-że, mie-le, mie-le,
twą po-dzie - lę
ten.
a tempo
wia - trak krę-ci się a krę - ci, mie-le zbo-że mie - le.
Un poco meno mosso.
Sam - bym przy-stał do mły-na - rzy sam-bym no-sił wo-ry mą - ki

p rall.
molto rit.
A w na-gro - dę ják się zda - rzy brał-bym słod-kie po - ca - łun - ki.
p
col canto
vivo a tempo
Bądź mi w ser - cu do - brej chę - ci mły - narecz - ko mój a - nie - le. Wiatrak krę - ci
f p f p
poco a poco ritard.
się a krę - ci, mie - le zbo - że, mie - le, mie - le, mie - le, mie - le, mie - le, mie - le,
f pp
ten.
a tempo
mie - le, mie - le, Wia - trak krę - ci się a krę - ci, mie - le zbo - ze mie - le! (A. Langie.)
f
ff

11. Indele i Mendele.

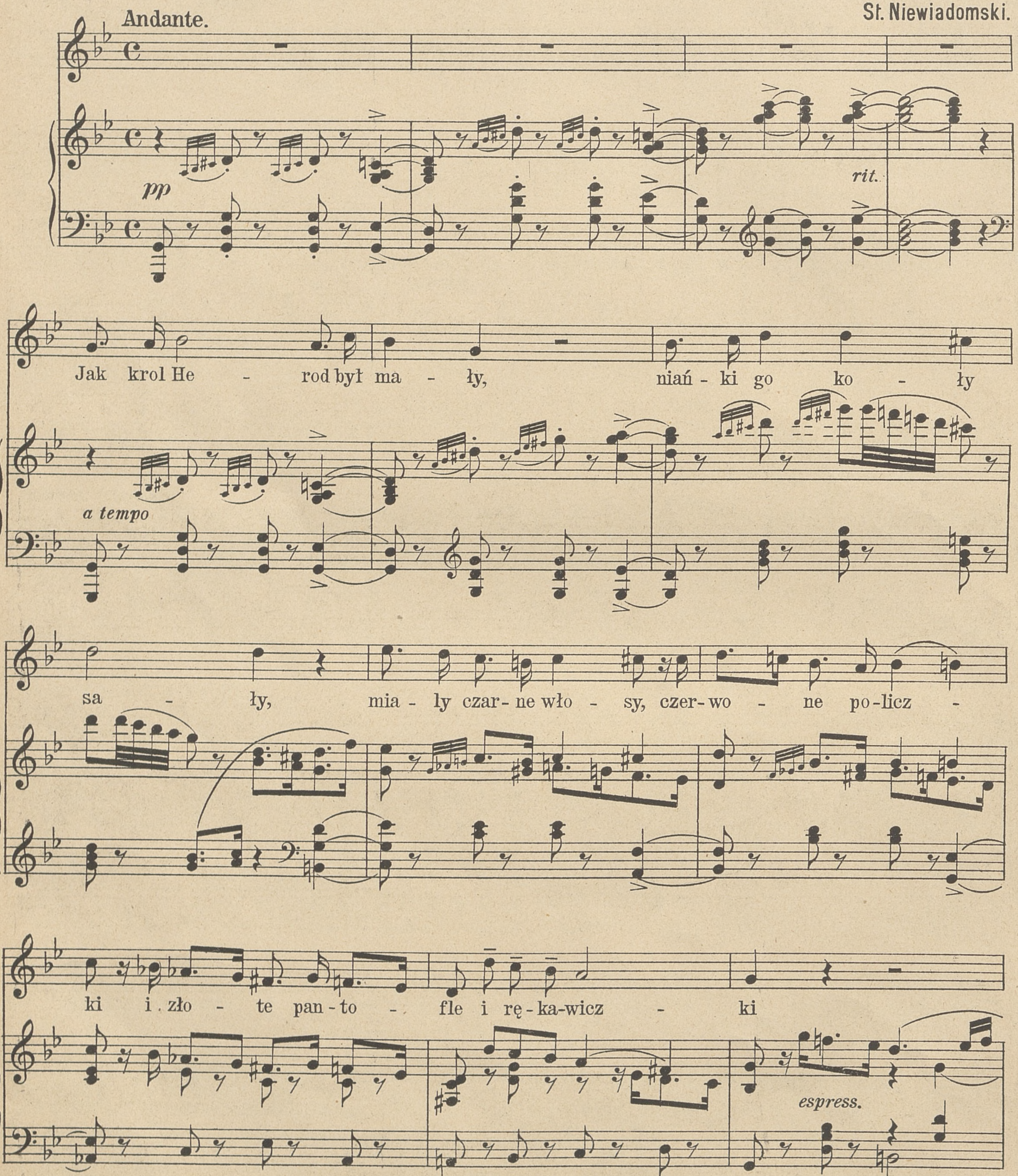
St. Niewiadomski.

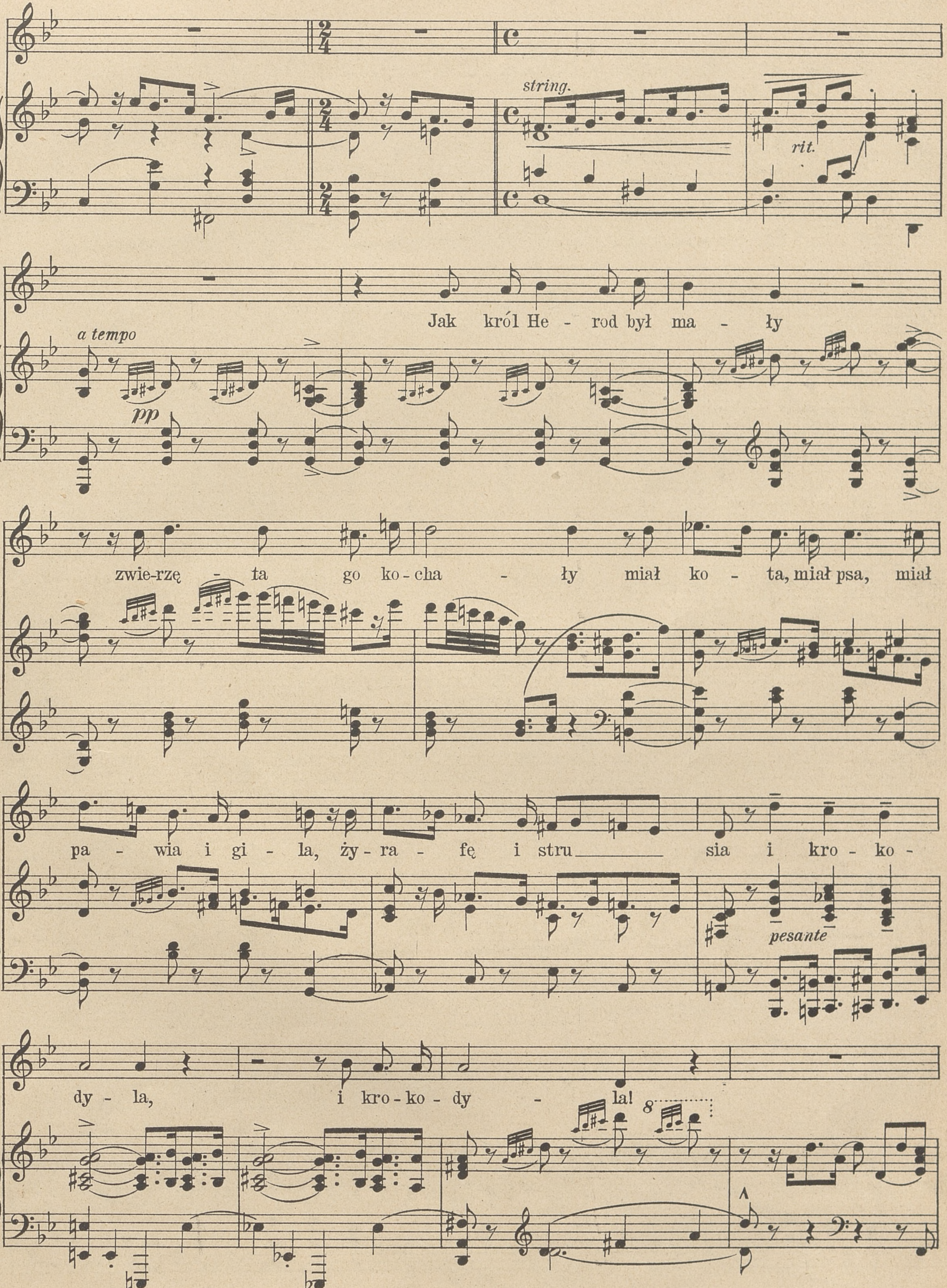

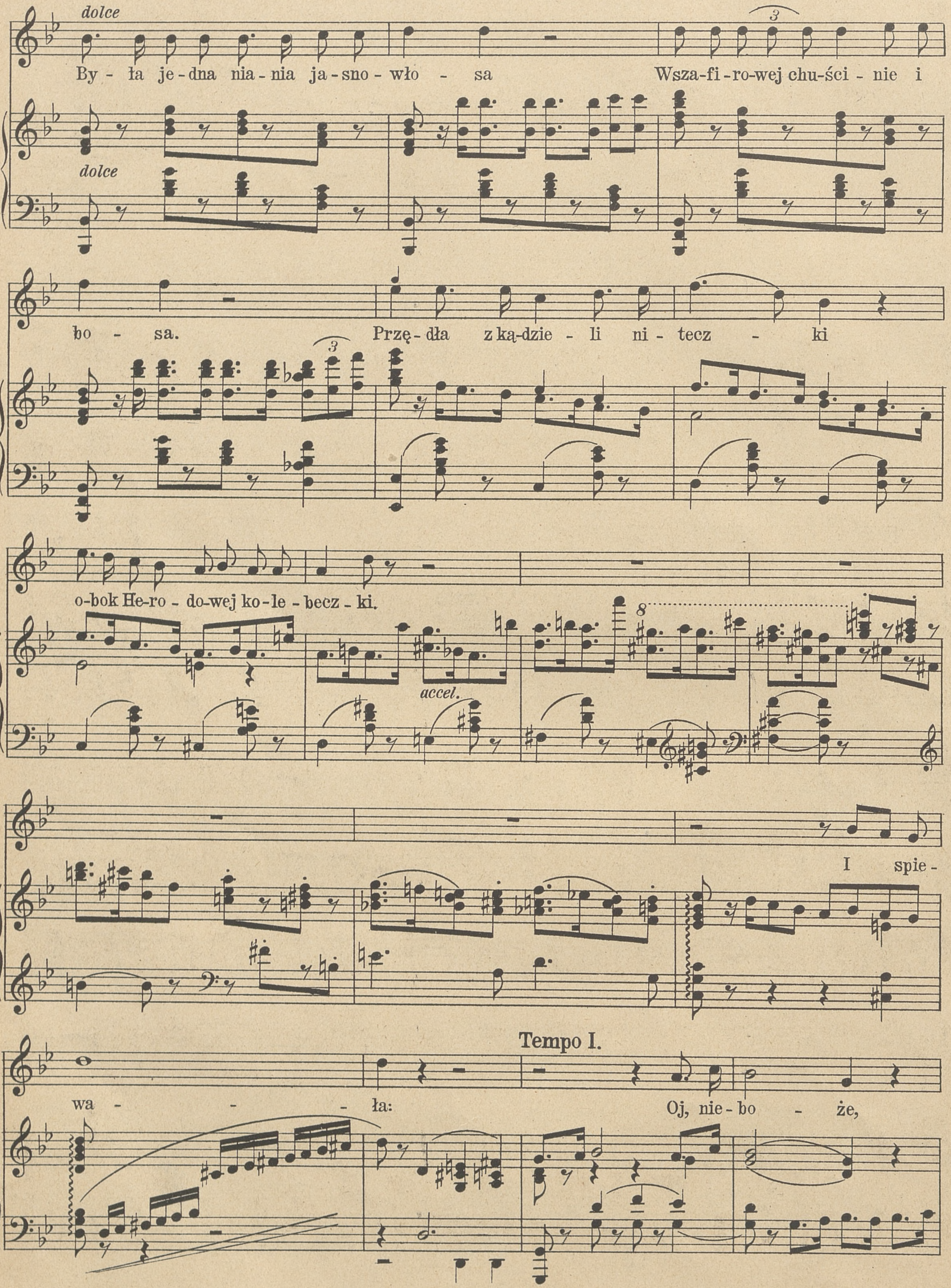

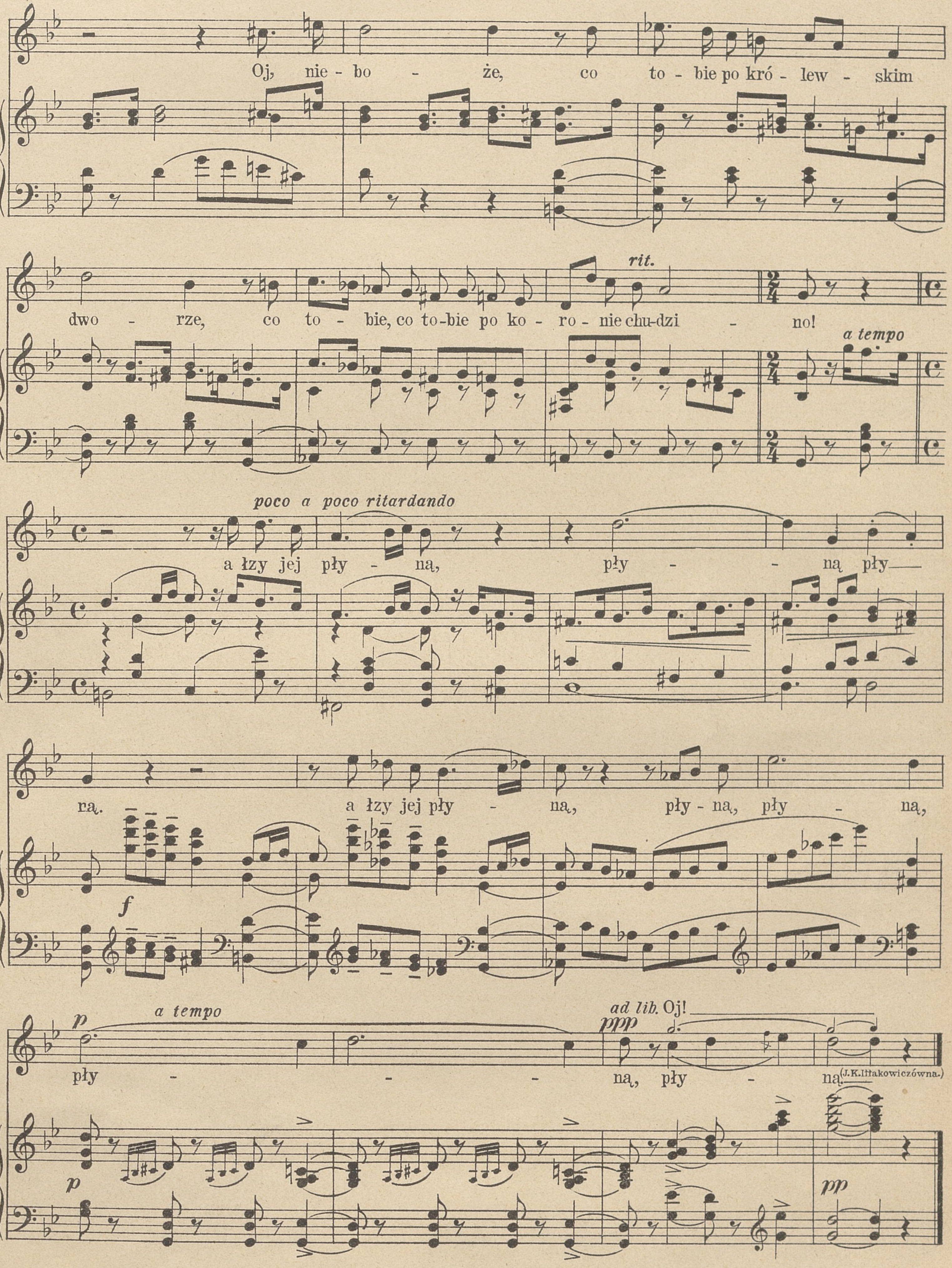
Uwaga. Pomyłki w ostatnich słowach tekstu niema. Cała myśl wiersza tkwi właśnie w tem, że Mendele pożąda tylko zmysłowej pieszczoty.

12. Niańka króla Heroda.

string.
rit.
a tempo
pp
Jak król He - rod był ma - ły
zwie-rzę - ta go ko-cha - ły miał ko - ta, miał psa, miał
pa - wia i gi - la, ży-ra - fę i stru___ sia i kro - ko -
pesante
dy - la, i kro-ko - dy - la!
8

dolce
By - ła je - dna nia - nia ja - sno - wło - sa Wsza - fi - ro - wej chu - ści - nie i
dolce
bo - sa. Przę - dła z ką - dzie - li ni - tecz - ki
o - bok He - ro - do - wej ko - le - becz - ki.
accel.
I spie -
Tempo I.
wa - ła: Oj, nie - bo - że,

Oj, nie - bo - że, co to - bie po kró - lew - skim
dwo - rze, co to - bie, co to-bie po ko - ro - nie chu-dzi - no!
rit.
a tempo
poco a poco ritardando
a łzy jej pły - ną, pły - ną pły
rą. a łzy jej pły - na, pły - na, pły - ną,
f
p
a tempo
ad lib. Oj!
ppp
pły - ną, pły - na.
(J. K. Ittakowiczówna.)
pp